

Oplatę pocztową uiszczono ryczałtem.

Оплата ричалтова
розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25/5 1923, Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

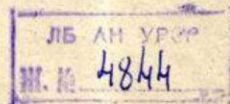
ЗМІСТ

Львівсько-Архієпархіяльних Відомостей

за 1927 рік.

	стор.
Послання до Духовенства — поборювання ворожої Церкви пропаганди ч. I.	1
Розділ ричалтів "	5
Звіти з еміграційного руху "	6
Інструкція в справі продажі, заміни і винайму ерекціональних церковних і духовно-фондаційних нерухомостей "	6
Зарядження в справі урядування "	11
Переписка з світськими властями "	12
Надзвичайні Богослуження "	12
Моральний стан вакуючих парохій "	12
Конкурсний іспит "	12
Іспит неопресвітерів "	12
Викази побраних доходів "	12
Введення в уряд завідателів згд. сотрудників "	13
Розписання конкуренції "	13
Зарядження в справі збірок по церквах і парохіях на прилюдні ціли "	13
Ведення метрикальних книг "	14
Речинець статистичних виказів "	14
Викази знищених метрикальних книг "	14
Невмісні анонси "	14
Осторога перед обманцями у Львові "	15
" " обманцем "	15
Вписання дяків до каси хорих "	15
Конкурс на дяка "	15
Тов. „Рідна Хата“ в Холмі "	15
Повний требник "	16

	стор.
Проповіди Швілінського	ч. I. 16
Нові книжки	„ 16
Хроніка	„ 16
Закон про надзвичайну поміч для жертв повені	ч. II. 1
Посланіє до Духовенства з нагоди повені	„ 1
Виконний розпорядок до закону про надзвичайний податок для жертв повені	„ 2
Конференція усіх Єпископів нашого обряду	ч. III. 1
Уживання ґрунтів ерекц. через завідателів	„ 1
Про читання злих книжок	„ 2
В справі загинених на війні	„ 8
Іспит конкурсний	„ 9
„Місіонар“ — 30 літ існування	„ 9
Нові книжки	„ 9
Конкурс на дяка	„ 10
Звіт зі шкід повени	„ 10
Жертви грошеві для потерпівших від повени	„ 10
Хроніка	„ 10

41721593

1927- P. XL. NN° 1-3

(NN° 3)

1928, P. XLI. NN° 1-5

(NN° 5)

1929. P. XLII. NN° 1-4

(NN° 4)

1930. P. XLIII. NN° 1-4

(NN° 4)

ЛВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XL.

Львів, 25. травня 1927.

Ч. I.

Ч. 17/Орд.

Посланіє до Духовенства.

Про побороювання ворожої Церкви пропаганди.

Час великої Сповіді є для Духовенства не тільки нагодою усилюючою і ревнищою праці, але й нагодою спостерегти успіхи ворога й ошибки власного поступовання в боротьбі з ним. А наколи Духовенство сповняє наложений на нього синодом обов'язок донести до Ординаріату про всі случаи занедбання християнських обов'язків пасхального причастія зглядно сповіді через вірних, Ординаріат має в тому часі можливість розглянутися в положенню Церкви в її евентуальних побідах або погромах.

Тому то відзиваюся до Вас, Всч. Отці, щоби звернути Вашу увагу на деякі бслючі для нас успіхи ворогів віри і Церкви й обдумати разом з Вами способи правильнішого а й ревнішого побороювання його. Бо хоч праця Церкви полягає все в великій часті на боротьбі зі всім тим, що противиться Божому Царству, справедливості й любові, хоч усе є нашою задачею боротися за правду, за добро нашого народу, за спасення душ і боронити його перед ударами ворогів того спасення, то в останніх часах майже усі парохії львівської архієпархії сталися свідками вже не лише внутрішньої укритої й тайної боротьби, яка ведеться около кожної душі і у кожному життю, але вже отвертого явного наступу ворожих нам сил проти всього того, чого ми, як священники, є з Божого права сторожами. Мало хіба найдеться сел, в котрих не знайшлобися отвертих пропагаторів впрост невіри і атеїзму, або тогож атеїзму маскованого позорами комунізму чи то якогось сектанства.

І з жалем треба ствердити, що та скріплена в останніх часах акція ворогів Церкви знаходить більше успіхів, чим можна було думати — навіть тоді, коли вороги церкви в нашім случаю йдуть наступом і проти народности й їх пропаганда є під народним оглядом не менше небезпечною як під церковним. Коли їх пропаганда буває успішна навіть при такому положенню, якже небезпечною сталабися тоді, колиби видавалася успішною народній справі. Можемо однакж мати надію в Бозі, що успіхи ворога осягнені в перших місяцях боротьби не будуть тревалі й що ревности Вашій Всч. Отці і правильнішому поступованню буде можа приписати, що душі днес зоближили Вас, Стефани, стали приступати до св. Тайн і відчужилися від Ізраїля.

Львівська державна
наук.-бібліотечна
М. Ж. 4844

й від віри, повернуться до Ісуса Христа і стануть тим ліпшими християнами чим більше в даній хвилі були засліпленими ложними ідеями, що видавалися їм добрими, хоч вели їх до загибелі Церкви й народу.

Противники віри, як це отверто мають приказане в постановах II-го зїзду комуністичної партії Західної України, що вийшли 1925 р. окремою книжочкою, — ведуть агітацію проти всяких авторитетів, а в першому ряді проти духовенства. Вони мають „з цєю метою використовувати всякі моменти, котрі компромітують церков і духовенство, як здирства, конкордат, автокефалію і т. п.“ В своїй пресі вони виконують вірно ті постанови і не залишають ні одної нагоди, щоби підкопати в очах народу повагу духовенства. Те саме роблять комуністичні агітатори живим словом; використовують кожне непорозуміння між священником і народом, щоби підкопати вплив священника; втискаються до церковних брацтв, церковних хорів і всюди переводять свою розкладову роботу. Судячи після розмірів пропаганди і кількості комуністичних агітаторів, обчислюють видатки на комуністичну пропаганду у Східній Галичині на квоту приблизно 10.000 доларів місячно. Платні агенти напружують усі сили, щоби захопити у свої руки кооперативи, читальні „Прогресу“, Соколи, Луги, філії УІТ, як і всі легальні установи в селі, як і повітові і краєві союзи. А ті агітатори у своїй шкідливій праці вишколені й зорганізовані — велика їх часть перейшла спеціальні курси пропаганди, в яких, річ ясна, большевики є незвичайно звинними й хитрими; а до того не вважались ніякими етичними зглядами; всі середники й найнеморальніші є для них добрими для досягнення їх цілі; уміють користати з кожного невдоволення людей, а причин таких невдоволень багато, щоби людей переконувати, що в сему винна Церква чи священник; зручно вихиснують кождо хибу священника, кождий його нетакт, щоби всюди засіяти зерно незгоди, ненависти, бунту проти авторитету Божого і людського — авторитету церковної влади.

Найстрашніше в тім положенню є це, що знаходять на жалі в наших рядах людей, що їм несвідомо допомагають, іменно деякі священники-матеріалісти, що найвищим добром ставляють матеріальний добробут і з захланности на гріш, забуваючи на всі свої обовязки і на достоїнство душпастиря, стають пересадними жаданнями церковних потреб таким тягарем для народу і не лише тратять всяку можливість бути душпастирями, але й Церкві шкодять більше чим найзавзятіші агітатори большевизму. Тих нещасних мусимо будь-що-будь зробити нешкідливими. Я сам свідомий мого обовязку зглядом людей того типу, ужити тої влади, яку дає мені церковне право й усунути їх адміністраційною дорогою з парохії, яку недостойні займають. А щоби ствердити факт неможности сповнення через них душпастирських обовязків, неможности про яку рішає опінія народу, наміряю цього року зачати практику канонічних візитів поручених осіб на означених делегатах Ординаріату — які без заповідження й без повідомлення декана будуть обїзджати після можности й часу села, щоби наочно пересвідчитися про успіх

праці священника. Хоч в першій ряді буде їх обовязком здати Ординаріатові справу зі стислого й совісного завідування церковним майном.

Великими шкідниками в христовій винограді є і такі священники, що цілком байдужні на всякі потреби народу і на всі ті організації, які можуть бути пожиточні народами, коли є правильно й совісно ведені.

Очевидна річ, священник мусить передовсім пильнувати церкви і школи; мусить в першій ряді бути пастирем душ, в першій ряді мусить служити Богови й підносити красу й велич богослужень й добре учить нарід в проповідях, катехізаціях. Не є добрим священником той, що всім займається більше, чим церквою. Карикатуру зі свого священничого достоїнства робить той, хто більше дбає про свою господарку, чим про свою парохію, але не тільки про свою господарку, але навіть тоді, коли з занедбанням своїх перших обовязків зглядом Бога і поручених собі вірних дбає більше про крамницю, кооперативу — чи яку там іншу установу — чим про проповіді, катехізацію в церкві — не є священником і цілою своєю роботою шкодить церкві. Але та наглядна правда не звільняє священника від обовязку бодай загального нагляду й загальної опіки над усіма установами села, він обовязаний знати, що в якій установі діється й кождо провадити так, щоби не могли стати твердими вороги церкви; очевидно, що священник сам всего не може робити, що нераз вистарчить його загальний вплив, що в неодній інституції може допомогти лиш радою й повагою — але про всі мусить дбати — над всіма мусить мати бачне око, всюди в кождій праці чи потребі, може дати добрий примір — люди мусять мати в ньому правдивого приятеля й отця. Що це не є річ легка, то зрозуміє кождий, але кождий зрозуміє і те, що як священник того не зробить, то занедбав оден з важних обовязків свого уряду.

Нераз тою працею поза церквою він досягне те, чого самою працею в церкві не зможе, нехай приміром буде поборення злого впливу — злої преси, злої книжки. Річ ясна, священник буде на проповіді пригадувати людям церковну заповідь злих книжок не читати — заповідь, що на рівні відноситься й до злих газет. Він буде вказувати в проповідях небезпеку злої книжки, однак рідко коли назве по імені якусь книжку або газету, бо ціль проповіді є розбудити совість, яка наказує більш чим заповідь церковна — шкодити своїй душі або душам своїх близьких; а названня книжки чи газети по імені може часом бути рекламою для неї, тим більше чим більше є в селі людей таких, що церковного наказу вже зовсім не слухають. Очевидно, повторюючи й пояснюючи заказ читання злих книжок буде стерегтися відкликати на свій авторитет, а буде висувати авторитет Божої Церкви, установлений Ісусом Христом. Так само поступить і в св. Сповіді з чоловіком, що переступив церковний закон; дійде може й до відмовлення розрешення чоловікови, що переступивши церковний закон не хоче з того гріха каятися і поправитися. Але й проповіді й сповіді формалістичним держанням припису закону у многих людей не досягне бажаного успіху, часом треба йому буде переконати людей, що якийсь ча-

сопис чи книжка дійсно шкодить. Священик мусить знати, що люди в його селі читають. На те мають Всч. Отці загальне позволення наколи того позволення потреба. В большевицькій і сектянській літературі є багато заказаних книжок і для священика, інші можуть бути заказані навіть з Божого закону людям необразованим, для яких становлять небезпеку а не бути заказаними для священика - богослова. Коли нарід привик до якоїсь злої літератури, священик потребує знати недобру книжку, яку його вірні читають й на ті случаї даю всім душпастирям потрібне позволення на цілий час їх душпастирювання. З того позволення, Всч. Отці будуть користати на те, щоби непослушних людей для церковного закону приватними розмовами або конференціями в читальні — або й голосним читанням злої книжки, при чім одначе треба зазначити, на якій підставі і для якої цілі священик ту злу книжку читає, хоч на проповіді і в сповіді твердить, що не вільно її читати; пояснить народови, де трутина і як справедливий і мудрий є закон Божий і закон церковний, який не дозволяє тою отруєю шкодити собі і іншим.

Але і в читальні і в кооперативі і у всіх інших установах першим старанням священика повинно бути так зорганізувати добрих християн своєї парохії, щоб ними виручитися у всіх установах, в яких трудно йому безпосередно вкладати багато своєї праці. Добре зорганізоване церковне братство, впроваджене і добре ведене християнська організація буде священикови найліпшою помічю до того загального ведення своєї парохії, в якій душпастир мусить бути мало не всім, і мало не на всім знатися.

Небезпека ворожої агітації лежить ще в тім, що всі наші організації і товариства мають статuti, які в нічім не забезпечують, що товариство не перейде в ворожі руки. При добрій агітації противників загальні збори можуть передати ціле товариство в руки ворогів Церкви і ворогів народу. В таких обставинах є рішучо обов'язком Духовенства не лише вписуватися в члени всіх добрих народних товариств, але й подбати про те, щоби на загальних зборах і самі явилися і до участі своїх вірних — добрих християн заохочували і працювали над тим, щоби в кожне товариство вводили або удержували католицького духа й забезпечити того духа й статутами товариства.

Отці Декани предмети що відносяться до тих загальних прикмет, душпастирського уряду будуть брати на теми рефератів, на деканальних соборчиках щоби досвід і практика одних душпастирів сталася приміром і наукою для других. В боротьбі з агресивним атеїстичним комунізмом ми маємо ще небагато вправи, брак нам популярної літератури, брак нам вишколених пропагаторів, брак нам системи, брак нам гроша — а може найбільше брак нам духа посвяти і людей посвяти.

Для того ми в тій боротьбі слабими, боюся, що ми значно слабшими, чим самі думаємо. Якби нашої церковної організації прийшлося переходити ті переслідування, які переходить католицька церков і православна церков в Росії — якби ми були наражені навіть на значне переслідування н. пр. якби ми цілковито стратили дотацію, яку дає правительтво нашої церкві,

боюся, щоб ми задачі своєї не сповнили, боюся, що в таких случаях християнство цілком заниклоби в багатьох і в багатьох селах.

Дякуючи Господу Богу, що не допустив на нас досвідів більших чим наша сила, стараймося цілковито посвятити справі Ісуса Христа, котрого ми слугами. Не жалуймо своєї праці і трудів, не жалуймо свого добра в душпастирській праці і в тій боротьбі, на яку нас визивають вороги нашої Церкви і вороги нашого народу. Не забуваймо, що чим більше свого добра посвятимо для Царства Божого, тим обильніша буде заплата не лише у вічності, але й на сім світі. Пам'ятаймо на те слово Христа й бодай деяких побожніших вірних научім приміром й проповіддю вагу і непомильність того висказу: „іщите прежде царства Божого, а вся прочія приложаться вам“.

Від Митрополичого Ординаріату.

† Андрей,
Митрополит.

Ч. 21/Орд.

РОЗДІЛ РИЧАЛТІВ.

По думці конкордату (зал. А), 3-й уст. з кінця при кінці: „взьметься в рахубу дохід з земель, що їх посідають парох. бенефіції“, правительтво виплачує ричалтом на дотацію парохіяльного духовенства лише ту надвижку дотації, котра лишається по відтрученню доходів землі, а доходи землі в місяцях від січня до цвітня так обчислялися, що місячно за кожний гектар відтручувало 2 зол. А що після нашого виказу бенефіц. парох. в Епархії посідають 30000 гект. рілі (по відрахуванню 10000 проданих в останніх часах на заплачення маєткового податку і відбудови церков і будинків) правительтво в тих місяцях відтручувало в нашій епархії по 60000 зол. місячно. На місяць квітень крім того відтрутило 5000 зол. що доси ще не вияснене. Надіємося, що на місяць травень сума доходів землі буде зменшена на підставі предложених нами в березні фасій. Тому парохі в парохіях, що мають 80 гект. землі, безглядно на їх положення і клясу мають дотацію свою в землі, а парохі, що мають більше 80 гект., мають зглядом Епарх. каси довг, рівнаючийся в сумі по 2 зол. місячно від кожного гектара, які посідає парохія понад 80. А що їм трудно готівкою той довг звернути, звертають його лише деякі, оплачуючи сотрудника грішми або відступленням йому більшої кількості землі. В ричалті епархії дістаємо тільки 65 пенсій сотрудників без огляду на те, чи сотр. сист., чи ні, тим знесена ця ріжниця. Завідательства згл. доходи з землі бенефіцій необсаджених є невеликою ошадністю епарх. фонду, бо майже нігде чиншом державним не досягаємо ціни 24 зол. за гектар а пенсія завідателів не багато менша, а часом більша від додатку, який належавби парохі в їх парохії. Ошадности епархіяльного фонду, мають бути призначені на урядження семинара (на настоятелів не дістаємо нічого, а на питомців лише часть того, що потреба), на Богосл. факультет (не дістаємо нічого), на сотрудників прив. (дістаємо в ричалті лише на 65 місць)

і на побільшення додатку конгруального для парохій найслабших а по можності для узгляднення усім парохам якоїсь скількості гіршої землі, яка не врахувалася в конгруу. Парох, що має 80 гект. згл. більше, одержує з тих ошадностей все те, що дістає додатком і по 24 зол. річно від кожного гектара понад 80. Парохи, що мають менше як 80 гект. дістають з тих ошадностей стільки, скільки дістають більше від суми 160 зол., менше 24 рази скількість гектар., які їм не дістає до 80 гект. Рекурси будуть до певної міри узгляднені, якщо який священник не дістає нічого з ошадностей Епархії, знач. дістає 160 зол. місячно готівкою і доходом землі по 2 зол. від гектара місячно або лише доходом землі. Рекурса священників, що мають висшу дотацію понад сю, знач. що вже побирають якусь суму з Епарх. фонду з поза ричатту даного правительством, не будуть узгляднені.

Ч. 20/Орд. ЗВІТИ З ЕМІГРАЦІЙНОГО РУХУ.

Митр. Ординаріят пригадує обовязок душпастерям предкла-дати як найдокладніші звіти з еміграційного руху. Потреба нам мати викази наших вірних, що покидають рідний край і по можності знати де обертаються.

В останніх часах зачали наші люди купувати ґрунта на Волині або Білій Русі серед православних. На жаль, оказують у тім положенню цілковитий брак свідомости своєї віри і цілкови-тий брак знання катехізму. Всеч. ОО. звернуть увагу спе-ціально і на цю еміграцію, поучуючи наших людей, як мають заховуватися і заглублюючи з ними можливо тісні звязки через кореспонденцію, подаючи Ординаріятові всі відомости в тім напрямі, щоб ми могли по можності заспокоювати їх духовні потреби.

Ч. 79/Орд. ІНСТРУКЦІЯ В СПРАВІ ПРОДАЖІ, ЗАМІНИ І ВИ-НАЙМУ ЕРЕКЦІОНАЛЬНИХ ЦЕРКОВНИХ І ДУХОВНО-ФОНДАЦІЙНИХ НЕДВИЖИМОСТЕЙ.

В виконання законів і розпорядків Епархіяльних, оголоше-них в Архієпар. Відомостях ч. III. і IV. з 1925. р. і в ч. I., II. і III. з 1926. р., заряджується в справах продажі, заміни і ви-найму церковних ерекціональних і фундаційних недвижимостей, що слідує:

А) Основне правило.

§ 1. До важности продажі, заміни, як також ви-найму церковних і ерекціональних недвижимостей і будинків на довше як на один господарський рік вимагається дозволу Митр. Ординаріяту і затвердження через нього дотичного кон-тракту.

§ 2. Самовільна продаж, заміна, або виарендування і винаєм церковних і ерекціональних недвижимостей понад один госпо-дарський рік є зловживанням і переступленням обовязку дбати про цілість церковного і ерекціонального зглядно фундаційного маєтку і порушенням службової присяги, яке потягає за собою

дисциплінарну відповідальність винного, церковні кари, уневаж-нення даного контракту і обовязок винного покрити всі шкоди і страти.

Б) Причини, для яких можна просити о дозвіл на продаж.

§ 3. О дозвіл на продаж можна просити:

а) Для заплачення значнішого маєткового податку, якого не можна покрити з доходів господарства.

Вносити о дозвіл на продаж тільки такої скількості ґрунту, яку узнасть Епархіяльна і Деканальна Рада за конечну.

б) На будову і ремонт церковних і парохі-яльних будинків, оскільки розписана і переведена конку-ренція окажется невистарчаючою, або взагалі переведення кон-курентції неможливим, або з важних причин не вказаним.

в) З інших важних причин, які Епархіяльна і Деканальна Рада узнасть, як нр. продаж під захоронку, продаж наказана фондатором і т. д.

В) Предмет продажі і заміни.

§ 4. На продаж і заміну належить пропонувати лише такі ґрунти, на яких найменше залежить з огляду на їх віддалення, якість, малу рентовність, нараження на шкоди і т. д.

Г) Подання о дозвіл на продаж.

§ 5. Подання о дозвіл на продаж ґрунту належить вносити до Митр. Ординаріяту на руки властивої Деканаль-ної Ради.

Подання, внесені з поминенням Деканальної Ради, лишаться без відповіді.

§ 6. Деканальна Рада предкладає подання негайно Митро-пол. Ординаріятові з умотивованим внеском.

§ 7. В поданню о дозвіл продажі на будову і ре-монт належить вказати конечність будови зглядно ремонту з одної, — а неможність зібрання фондів в дорозі конкурентції з другої сторони.

В поданню належить заподати число катастральне ґрунто-вої парцелі, призначеної на продаж і число виказу гіпотечного реальности, в склад якої вона входить — її простір, якість, клясу, вартість, культуру і положення (віддалення від господа-рства). До подання належить долучити:

- а) коштоспис і шкід пропонуваної будівлі,
- б) оречення конкурентційне і посвідку про вислід конкурентції,
- в) відносний витяг табулярний і
- г) аркуш посілости призначеної на продаж парцелі,
- д) о скільки ходить о продаж не цілої парцелі, а лише її части, — також відносний плян поділу.

§ 8. До подання о дозвіл на продаж ґрунту на за плату маєткового податку належить долучити:

- а) наказ платничий, і
- б) залучники вичислені в § 7. в., г., д. — і заподати пар-целю, як це назначено в § 7.

Д) Переведення продажі, начерк контракту, заключення формального контракту.

§ 9. По одержанню дозволу*) в засаді на продаж нерухомостей від Митр. Ординаріату, оголошує настоятель приходу по Богослуженню в неділю або свята прилюдну ліcitaцію, в цілі подання оферт, назначуючи день, годину і місце, де ліcitaція відбудеться, як і предмет продажі (означення парцелі).

§ 10. Ліcitaцію переводить настоятель церкви, списуючи з її перебігу докладний протокол, в котрім нотується назвище оферентів і оферовану ціну. Протокол підписує настоятель церкви, яко переводячий ліcitaцію, еwentуально присутні члени місцевої церковної Ради маєткової яко свідки, як також оферент найвищої ціни купна.

§ 11. Ліcitaція є лише подаванням оферт, а не дефінітивною продажою; переводячий ліcitaцію не має права оферуючому найвищу ціну купна уділювати прибиття торгу, ані віддавати предмет продажі в посідання купуючому.

§ 12. По переведенню офертової ліcitaції виготовляється з оферентом найвищої ціни купна начерк контракту купна продажі в українській мові в двох примірниках. Начерк сей, непідлягаючий яко проєкт остемпльованню, предкладає парохіяльний уряд Деканальної Ради, котра його перевірює і зі своєю опінією що до ціни купна і т. д. предкладає Митр. Ординаріатові до оцінки і еwentуального одобрення а то враз з документами, виказаними в § 7 і 8.

§ 13. Митр. Ординаріят не є зв'язаний ані вислідом офертової ліcitaції, ані начерком контракту, може зарядити його зміни, доповнення, або й цілком його відкинути.

§ 14. На підставі затвердженого начерку, з узглядненням заряджених змін і доповнень споряджають сторони формальний контракт купна продажі в 4 примірниках, а то в оригіналі для сторін і 3 відписах для судової книги документів, для уряду парох. і для Митр. Ординаріату. Легалізують судово, або нотаріально підписи, зголошують контракт до виміру належності скарбової і предкладають через Деканальну Раду Митр. Ординаріатові до затвердження, предкладаючи також затверджений проєкт контракту, згідно попередню резолюцію Митр. Ординаріату.

§ 15. Перед повним заплаченням умовленої ціни купна продажі не послідує затвердження контракту.

§ 16. В кождім контракті купна продажі має бути застережене на річ продакчої церкви, згідно приходства, або фундації відділення права пошукування і видобування земних продуктів, як нафта, віск земний і тим подібні продукти земні і право це має бути на річ продаючого в ґрунтовій книзі згідно нафтовій заінтабульоване, — хіба, що купуючий виразно ґрунт купує.

* Позволення на продаж ерекц. ґрунтів уділені Митр. Ординаріатом перед 1. січня 1927, це є перед установленням Ради Епарх., а яких досі не зужитковано, тратять свою силу й потребують поновного потвердження.

під копальню; в такому случаю має бути на річ продаючого застережене відповідне бруто.

§ 17. Надвижку з осягненої ціни купна, яка лишиться по покриттю коштів будови, ремонту чи по сплаченню маєткового податку, належить негайно відослати до Митр. Ординаріату.

Е) Заміни церковних, ерекціональних і духовно-фондаційних нерухомостей.

§ 18. До важности заміни церковних, ерекціональних і духовно-фондаційних нерухомостей вимагається рівнож попереднього дозволу і затвердження контракту Ординаріатом.

§ 19. Подання о дозвіл на заміну предкладається Митр. Ординаріатові через Деканальну Раду, котра опініює подання зі своєї сторони.

§ 20. В поданню належить виказати важні причини, які промовляють за заміною. Такими причинами є між іншими:

- а) Осягнення ближого получения з осередком господарства,
- б) Арондація і комасація ґрунтів,
- в) Більший обшар, красша якість ґрунту, який має припасти в дорозі заміни,
- г) Забезпечення перед шкодами полевыми,
- д) Розділ співвласности з приватними особами і т. п.

§ 21. В прошенню о дозвіл належить дальше навести: числа катастральні парцель, які становлять обопільний предмет заміни, і числа гіпотечні реальностей, в склад яких входять ці парцелі, їх простір, якість (клясу), культуру, вартість, положення (віддалення від осередку господарства).

§ 22. До подання належить долучити:

- а) Аркуші посілости і
- б) Витяги гіпотечні, в) мапки (відбитки з мапи катастральної, або гіпотечної) відносячіс я так до парцель церковних (ерекціональних, фундаційних), як і тих, за котрі вони мають бути заміняні.

§ 23. Ґрунта, які мається одержати в дорозі заміни, мусять бути вільні від тягарів і довгів: в контрактах заміни мусять бути заміщена клявзуля, що інтабуляція ґрунту інституції духовної на річ другої сторони може наступити лише за рівночасною інтабуляцією нерухомости другої сторони на річ духовної інституції в стані вільнім від довгів і тягарів.

§ 24. По одержанню дозволу на заміну заключається договір заміни, аналогічно як це заряджено щодо контракту купна-продажі, в 4 примірниках, а то в оригіналі для сторін, і в відписах для судової книги документів, для уряду парохіяльного і для Митр. Ординаріату.

В формальнім контракті належить крім звичайних клявзуль, замістити клявзулю, вимінену в § 23. і постанови, що важність контракту чиниться залежно від затвердження через Митр. Ординаріат.

§ 25. Договір предкладається Митр. Ординаріатові через Деканальну Раду до затвердження.

Ж) Постанова спільна для купна-продажі і заміни.

По табулярнім переведенню купна-продажі згідно заміни зазначаються переведені зміни в інвентарю церкви згідно приходу, — подаючи в увазі дату і число судових ухвал.

И) Справи аренди і найму церковних і ерекціональних недвижимостей.

§ 26. Зарядження, оголошені в АЕпарх. Відомостях ч. I. з 1926 р. ст. 9 і 13—16 щодо аренди і найму церковних і ерекціональних недвижимостей і щодо аренди ерекціональних ґрунтів у вакуючих парохіях позістають в повній силі, але для оминення переписки звертається увагу на наступне:

§ 27. Подання о винаєм в справах, які вимагають згоди і затвердження Митр. Орд., отже в парохіях, обсаджених канонічно інституованими парохіями, винайми на час понад один господарчий рік, згідно за побранням з гори чиншу найму аренди за церковні ґрунта за час довший як один рік, а за ґрунти ерекціональні з гори за час довший як 6 місяців, а у вакуючих парохіях взагалі кожний винаєм ґрунтів ерекціональних, — вноситься при долученню оферти згідно оферт з поданням чиншу і часу аренди до Деканальної Ради, яка предкладає справу з своєю умотивованою опінією Митр. Ординаріатові до порішення.

§ 28. Найнищий річний чинш, який можна заоферувати за 1 морг орного поля, сіножати й пасовища, вноситься: а) в парохіях, в котрих більшу часть ґрунтів зачислено до I., II. й III. класи, щонайменше 100 кг. пшениці, б) в парохіях, в котрих переважає ґрунт II., III. й IV. класи, найменше 75 кг. пшениці, в) в парохіях, в котрих більшість поля й сіножатей є IV., V. й VI. класи, 50 кг. жита.

Деканальна Рада може відповідно до місцевих цін і обставин запропонувати підвижку цін найму в парохіях відмічених під а) і б), що мають переважно добрі ґрунти, а знижку чиншу в парохіях відмічених під в), а зокрема в гірських та відбитих від комунікаційних артерій.

Чинш платний в двох ратах: першу половину мусить зложити беручий в аренду при підписанню контракту, а другу найпізніше до 31. серпня.

В дальших літах є річний чинш платний в двох рівних ратах, а то до дня 31. березня і 31. вересня кожного року.

§ 29. Належний чинш платить беручий в аренду грошми. Ціну збіжа обчислюється по торгових цінах в день платності рати в найближшій повітовій місті або в найближшій містечку при залізничній шляху.

В разі спору рішає ціна подана торговельно-промисловою Палатою у Львові.

§ 30. По прийняттю оферт і виданню згоди на аренду Митр. Ординаріатом належить заключити формальний контракт аренди; взір контракту аренди ерекціональних ґрунтів у вакуючих парохіях подано на ст. 14—16 АЕпарх. Відомостей ч. I. з 1926 р. Заміщені там постанови, а саме про заказ під аренду, наказ гно-

сіння ріль, належить аналогічно замішати і в контрактах з світськими особами щодо аренди в обсаджених парохіях. Крім того світські особи мають зложити до рук Епархіальної Ради відповідну кавцію як гарантію дотримання умов контракту. Контракти предкладається через Деканальну Раду Митр. Ординаріатові до затвердження.

§ 31. На покриття видатків, спричинених чинностями при винаймі ерекціонального поля, має Деканальна Рада право стягнути собі від 5% до 10% всего чиншу, повідомити Епархіальну Раду й преджити про це відповідне поквіттовання.

§ 32. Деканальні Ради, а щодо церковних ґрунтів також і місцеві маєткові ради церковні обов'язані наглядати, щоб беручі в аренду стисло додержували постанов контракту особливо щодо плачення рат чиншу і щоб не нищили ґрунтів через неераціональну і рабункову господарку.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

У Львові дня 15. травня 1927 р.

Ч. 1572/К. ЗАРЯДЖЕННЯ В СПРАВІ УРЯДУВАННЯ.

I.

Подання й прошення до Митр. Ординаріату згл. Митр. Консисторії відповідно до матерії висилається а) впрост до висше названих духовних властей або б) через деканальний уряд.

В тім згляді належить придержуватися наступних вказівок: А) Безпосередно до Ординаріату належать наступні роди подань: справи: совісти, чисто особисті, духовної семінарії, рукоположення, диспензи, розрішення, справи монастирів, кваліфікації і відзначення священників; — до Консисторії: подання о надання парохії з рівночасним прошенням Декана о вислання кваліфікації до Ординаріату, всі справи супружж несудові і диспензи.

Б) Через Деканат іншого рода подань як: продаж поля, аренда вакуючих парохій, комасація згідно заміна ґрунтів, потвердження контрактів, благословлення дзвонів, цвинтара, ius binandi, о ремунерацію при обняттю обов'язків, конкуренції, викази iura stolae і відправлених обов'язкових Служб Божих, справи відпустки і т. п.

II.

Зовнішня форма урядових переписок з вищими духовними властями:

а) Поручається уживати пів аркуша чистого паперу, а як що є залучники, цілий аркуш.

б) Під числом власного урядового протоколу має бути поданий коротенький в двох-трьох словах зміст справи, о яку в письмі ходить н. пр. ч. 274/27 або 375/27

продаж поля

виказ iura stolae

в) В письмах які посліднують на візвання висших властей, треба зараз на початку навести число і сигнатуру реферату

тоїж власти н. пр. з покликком на розпорядження Митр. Ординаріату ч. 2247/РЕ або 2146/К₂ або 1763/Шк., 978/Д, 4762/Дя.

г) Всякі титулятури, як всесвітлійший і т. п. відповідають, а тільки пишеться: „До Митрополичого Ординаріату . . .“.

д) „Низше“ або „смирнено підписаний“ відповідає, а пишеться: Прошу . . . або імя і назвище Х. У., сотруди́ник в Городку просить . . .

е) Кожда справа має бути поміщена на особнім письмі; на случай порушення кількох справ в одному письмі перша буде полагоджена — прочі йдуть до актів.

Ч. 3080/К₂ ПЕРЕПИСКА З СВІТСЬКИМИ ВЛАСТЯМИ.

Переписка парохіяльних урядів з світськими властями має ограничатися виключно на справах метрикальних і то о скільки ходить о періодичні викази статистичні, військові, шкільні, урядові витяги метрикальні.

Ч. 3081/К₂ НАДЗВИЧАЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ.

Світські власти не мають права видавати безпосередно до парохіяльних урядів розпорядження на відправлювання надзвичайних богослужень. Евентуальні дотичні зарядження мусілиб виходити тільки через Митрополичий Ординаріат.

Ч. 2183/Л. МОРАЛЬНИЙ СТАН ВАКУЮЧИХ ПАРОХІЙ.

Митр. Ординаріат поручає всім ОО. Деканам в січні кожного року здавати докладно справу з морального стану всіх вакуючих парохій в деканаті, щоб іспитувателі синодальні і консисторські совітники мали докладний образ потреб парохій при уложенню спису згл. терна убігаючихся.

В тім справозданню треба згадати про трудности душпастирської праці в тих парохіях, як неменше про якісь може хвилеві потреби чи браки.

Ч. 2859/Л. КОНКУРСОВИЙ ІСПИТ.

В днях 7. і 8. червня 1927. відбудеться конкурсний іспит наук. Священники, котрі приступають перший раз до конкурсowego іспиту, є обовязані після розпорядження з дня 5. червня 1924 Ч. 31. Орд. (Арх. Від. з. р. 1924 ч. III.) як також розпорядження з 29 жовтня 1917 (Арх. Від. 1917 арт. 22) виказатися 1) посвідкою зложення передвступних богословських іспитів; 2) предложити прочитану лектуру; 3) перед іспитом відчитати Службу Божу в Архікатедра́льнім храмі в присутности катедр. пароха. Безпосередно перед іспитом мають ОО. парохі зложити 12 зол., завідателі 8 зол., а сотруди́ники 6 зол.

Ч. 2181/К. ІСПИТ НЕОПРЕСВИТЕРІВ.

Неопресвитери мають обовязок через 3 літа. кожного року від одержання св. Тайни Священства здавати перед комісією на

те призначеною Ординаріатом з ряду 3 іспити. В першім році з морального богословія і церковного права, в II. р. з догматики і обрядів в третім році зі св. Письма Ст. і Нового Завіту. Не вільно їм здавати ті іспити, ані скорше як 10 місяців по рукоположенню, ані пізніше як 12 місяців по рукоположенню згл. по першім або другім іспиті. При тих іспитах буде питати комісія професорів Богослов'я, яка збирається в Духовній Семинарії кожної середи по I-ім, місяця після григ. календара для іспитів укінчених богословів. Такса іспитова виносить 1½ ам. дол. від предмету.

Ч. 2478/Л. ВИКАЗИ ПОБРАНИХ ДОХОДІВ.

Взивається всіх ОО. парохів і завідателів предложити викази побраних доходів за душпастирські чинности за 1926 рік найдальше до кінця 1927 р.

Ч. 2182/Л. ВВЕДЕННЯ В УРЯД ЗАВІДАТЕЛІВ ЗГЛ. СОТРУДНИКІВ.

Всч. Отці Декани будуть впроваджувати завідателів чи сотруди́ників в їх уряд доперва в хвилі, коли на стало замешкали в парохії, пригадуючи їм, що від хвилі впровадження не вільно їм опускати парохії без спеціального дозволу духовної власти. Декан має право давати відпустку на 8 днів, парох сотруди́никови на 3 дні а на довше треба дозволу Ординаріату.

Ч. 2131/Б. РОЗПИСАННЯ КОНКУРЕНЦІЙ.

Восвідство у Львові до ч. 25351 ех 1926. проголошує дня 8. III. 1927 р. на основі розпорядку Мін. Віроісповідань, що на будуче Староства будуть годитися на розписання конкуренцій церковних лише тоді коли пляни нових церков та каплиць і пляни перебудови і поправи старих, себто існуючих найменше 50 літ Божих домів, будуть потверджені через Воевідський Консерваторський Уряд. Це подається ОО. Парохам до відома.

Ч. 2313/К. — ЗАРЯДЖЕННЯ В СПРАВІ ЗБІРОК ПО ЦЕРКВАХ І ПАРОХІЯХ НА ПРИЛЮДНІ ЦІЛИ.

Часто заходять випадки, що деякі люде надуживають жертволюбности нашого духовенства і вірних в сей спосіб, що або за багато квестарок квестує в тій самій громаді, або збирають на зівсім чужі нам ціли, а буває й таке, що зібрані жертви пропадають в кишнях колектантів.

Длятого щоби недопустити більше до таких зловживань, заряджується в сій справі ось такий припис:

1. Священникові вільно заповісти в церкві, що відбудеться квеста і заохотити вірних до жертв тільки в такім випадку, коли дотична організація виказалася наперед письменним дозволом Митрополичого Ординаріату.

Хто квестує в громаді без такого письмєнного дозволу цього треба трактувати як такого, що квестує проти волі Митрополитичого Ординаріату.

2. Управи захистів для сиріт, яким приділено до збірок, жертв поодинокі повіти, мають обовязок точно придержуватися тих повітів і безумовно не заходити до чужих.

Хто не приміниться до цього, тому відбереться взагалі право квестування.

3. Отсе зарядження обовязує від дня оголошення.

Ч. 2905 М. ВЕДЕННЯ МЕТРИКАЛЬНИХ КНИГ ПІСЛЯ ПРИПИСУ.

З огляду на це, що многі парох. уряди не ведуть метри-кальних книг після приписаних вимог, що ясє з присланих ту копій метрикальних, чим можуть спричинити сторонам багато прикростей, вкладається на ОО. Деканів обовязок звертати на це увагу при деканальних візитаціях і на найближшій соборчику, як також при перегляданню копій.

Ч. 2277/М. РЕЧИНЕЦЬ СТАТИСТИЧНИХ ВИКАЗІВ.

На рескр. Воевідства в Станіславові з дня 15. III. 1927 р. Ч. СА. 4383/927 поручається парох. урядам предклатати в при-писанім речинці статистичні викази про рух людности.

Ч. 570/М. ВИКАЗИ ЗНИЩЕНИХ МЕТРИКАЛЬНИХ КНИГ.

Всі парох. уряди, в котрих цілковито чи частинно є знищені війною метрикальні книги, предклатють до місяця своїм деканаль-ним урядам викази, за які літа, чи цілковито є у них знищені війною метрик. книги матерних і дочерних церков. На виказі умістять Воевідство, до якого належать їх села.

Деканальні уряди допильнують, щоби всі парох. уряди ті викази предклатили і перешлють їх найдалі до 1. липня 1927 до тут. Консисторії.

Ч. 1565/К. НЕВМІСНІ АНОНСИ.

Багато з ОО. парохів і завідателів не здає собі справи, чим є парохіяльний уряд і утотожнює його зі своєю приватною особою так, що свої приватні життєві потреби вважає потребами парохіяльного уряду.

І лучається що парох, чи завідатель парохії подає до часо-писів оголошення про свої запотребування і підписує не себе, а парохіяльний уряд.

Так читаємо, на жаль часто, що „парохіяльний уряд по-шукує господині, інструктора, що радо купить насіння, обір-ник“ і т. д.

Заборонюється отсим ОО. парохам, завідателям і сотрудиникам уживати адреси парохіяльного уряду до своїх приватних орудок і на будуче буде відвічальний дотичний душпастир перед ду-

ховною властю за надуживання в цей спосіб титулу паро-хіяльного уряду.

М. 6005/К₂ ОСТОРОГА ПЕРЕД ОБМАНЦЯМИ У ЛЬВОВІ.

Останніми часами багато наших селян паде жертвою обманства у Львові. Поодинокі або в двійку приступають обманці до нашого чоловіка, представляються за Сєрба чи Чєха поверта-ючих з неволі і з браку средств до життя пропонують купно з о л о т о г о годинника, ланцуха або перстєня, в дійсности пред-мети зі звичайного звиклого металю вартости кільканайцяти грошів. Дуже часто даються наші сєляне намовити на купно і платять великі суми як за товар в золоті.

Поручається Всч. Духовенству по найближшій проповіді — повчити і остеречи перед того роду обманцями.

Ч. 6005/К₂ ОСТОРОГА ПЕРЕД ОБМАНЦЕМ.

Волочиться по наших містах і селах обманець, який пред-ставляється за питомця, часами й за діякона і збирає датки на утримання богословів заграницею. Перестерігається усіх Всч. Отців перед ним, а для всякої обережности від кожного незна-ного жадати документи.

Ч. 2475/Л. ВПИСАННЯ ДЯКІВ ДО КАСИ ХОРИХ.

По думці арт. 3 закону з дня 19. травня 1920 р. ДУРП. ч. 44 поз. 272, церковна служба, позістаючи до своїх службо-давців у службовім згл. робучім відношенню, підлягає приму-совому обовязкови обезпечення на случай хороби.

Супроти цього, що до нинішнього дня ні один парох. уряд не зголосив церковній служби до каси хорих, поручається для уникнення коштів, получених зі зголошенням тих службовиків з уряду через функціонарів каси на місці на кошт службодавців, обезпечити дяків, находячихся в церковній службі в кожній своїй повітовій касі хорих; 2/5 части платить сам дяк, а 3/5 части парох. комітет зглядно церковна каса.

Ч. 3039/185/Дя. КОНКУРС НА ДЯКА.

Розписується конкурс на дяка :

1. в Містках, дек. Щирецького. Вимагається кваліфікація висшого стєпеня.
2. до ч. 3955/344/Дя в Бурштині. Пожадана кваліфікація висшого стєпення.
3. До ч. 1964/Дя в Тучнім, дек. Перемишляни. Пожаданий дяк безженний.
4. до ч. 3738/Дя в Клебанівці, дек. Новосельського.

Ч. 2303/К₂ ТОВАРИСТВО „РІДНА ХАТА“ В ХОЛМІ.

Митр. Ординаріят поручає зглядам Всч. Духовенства „Русь-ке добротинне товариство „Рідна Хата“ в Холмі. Є це одинока

українська інституція доброчинна і культурно-освітня на Холмщині і Підлясью. Вона здобулася на купно площі в Холмі і приступає до будови власної хати. Жертви на сю ціль з нашої сторони будуть знаком зрозуміння для Холмчан і видимим знаком нашого братерства.

Адреса: „Ridna Chata”, Chelm lubelski, ul. Lubelska 79.

Ч. 314/К₂

ПОВНИЙ ТРЕБНИК.

Поручається Всч. Духовенству повний требник опрацьований о. проф. Крилошанином Дром Т. Мишковским після рішення обрядової комісії під проводом Експ. Митрополита. Требник цей уложений після старих і нових требників, узгоджуючи волю провінціального львівського собору з 1891 р.; видання Ставропігійського Інституту у Львові; ціна двох томів опрацьованих в полотні 30 зол.

Ч. 3261/К₂

ПРОПОВІДИ о. П. ШВІЛІНСЬКОГО,

перевід о. Дра Яр. Левицького, можна набути ще в Консист. канцелярії у Львові за ціну 6 зол. 50 сот. Пригадується на розпорядження оголошене у АЕп. Відом. ч. II, ex 1926. ч. 27/Орд. ст. 14.

Ч. 3261/К₂

НОВІ КНИЖКИ.

Проф. Др Тит Мишковский: Изложение царградской литургии (св. Василия В. і св. Іоанна Злат.) по ея древному смыслу и духу. — Видання Ставропігійського Інституту у Львові.

Прал. Л. Куницький: „На вічний шлях“ — збір проповідий; ціна 4 зол.

„Вітер від моря“, цьогож автора.

Це цінна агітаційна брошурка, яка вказує шлях в боротьбі за правду і ідеал; ціна 1 зол.

Крил. Л. Луницький: „Адвентисти а наука католицької церкви“, ціна 1 зол., до набуття в Консисторській канцелярії у Львові.

Др Николай Руссиак з Мункачева: „О епіклизисі“.

Др А. Ушенічкін (переклад о. В. Фірака): „Основи соціології“, набути можна в адміністрації „Нова Зоря“.

о. М. Баричко: „Акафіст Благовіщенню Пр. Діви Марії“, видання ОО. Василян в Жовкві.

Поручається Всч. Духовенству рівнож видання „Добра Книжка“ у Львові, ул. Содова.

ХРОНІКА.

Іменування:

Архипресвітером Митр. Капітули іменованій Апост. Столицею Всв. о. Александер Бачинський, Архидіакон М. Капітули і Генеральний Вікарій львівської Архiepархії.

Відзначення:

Ч. 24/Орд.: Почетним Крилошанином Митрополичої Капітули у Львові іменованій о. Дамян Кость Лопатинський, пар. Усп. Церкви, у Львові, а Ч. 28/Орд.: о. Юхновича Ігнатія, пароха Тухлі і Ч. 42/Орд. о. Билинкевича Айтала, пароха Знесіння, наділено правом носити червоний пояс і червоний колпак.

Дійсними Деканами іменовані ОО.:

Ч. 29/Орд.: о. Заверуха Іван. — Ч. 30/Орд.: Сухий Володимир. — Ч. 31/Орд.: Сендецький Іван. — Ч. 32/Орд.: Щербанюк Іван. — 33/Орд.: Дякон Григорій. — Ч. 34/Орд.: Голінатий Олександр. — Ч. 35/Орд.: Мармарш Володимир. — Ч. 36/Орд.: Гавришак Андрей. — Ч. 37/Орд.: Стернюк Володимир. — Ч. 38/Орд.: Винярський Володимир. — Ч. 39/Орд. Садовський Микола.

Титул вислужного Декана одержав:

о. Богдан Єлішевський.

Почесним совітником М. Консисторії іменовані:

Ч. 40/Орд.: Дяків Йосиф, парох Городиславич. — Ч. 41/Орд.: Яворський Степан, парох в Рудниках.

Містодеканами іменовані:

Ч. 43/Орд.: о. Івасик Стефан, парох в Верчанах. — Ч. 44/Орд.: о. Яворський Стефан, парох в Рудниках.

Крилошанські відзнаки отримали ОО.:

Ч. 45/Орд.: Іванець Йосиф. — Ч. 46/Орд.: Свистун Ісидор. — Ч. 47/Орд.: Шанковський Євген. — Ч. 48/Орд.: Каратницький Іван. — Ч. 49/Орд.: Івасик Стефан. — Ч. 50/Орд.: Гошовський Іван. — Ч. 51/Орд.: Сваричевський Володимир. — Ч. 52/Орд.: Телішук Денис. — Ч. 53/Орд.: Чолій Пилип. — Ч. 54/Орд.: Левицький Сидоній. — Ч. 55/Орд. Вергун Микола. — Ч. 56/Орд.: Кушнір Василь. — Ч. 57/Орд.: Яців Дмитро. — Ч. 58/Орд.: Дурбак Савин. — Ч. 59/Орд.: Лободич Роман. — Ч. 60/Орд.: Потопник Іван. — Ч. 61/Орд.: Плашовецький Володимир. — Ч. 62/Орд.: Гуглевич Аркадій. — Ч. 63/Орд.: Патерига Максим. — Ч. 64/Орд.: Марчак Володимир. — Ч. 65/Орд.: Калепюк Зенон. — Ч. 66/Орд.: Столяр Теодор. — Ч. 67/Орд.: Ісидор Володимир. — Ч. 68/Орд.: Штокалко Павло. — Ч. 69/Орд.: Осташевський Йосиф.

Похвальні грамоти отримали:

Ч. 69/Орд.: о. сов. Пеленський Андрей, парох Лисятич. — Ч. 70/Орд.: о. Метельський Стефан, сотрудник за зорганізованія місії і за труд при обнови Цекви. — Ч. 71/Орд.: о. Петрушевич Константи, парох в Конюхові, за утрядження 10-дневної місії і її відновлення. — Ч. 72/Орд.: Охримович Богдан, за ревне сповнювання своїх обовязків. — Ч. 73/Орд.: Кусий Лютослав, за ревне сповнювання своїх обовязків, обнову церкви і місію. — Ч. 74/Орд.: п. Дубик Йосиф, з Добрян, за труди около будови церкви. — Ч. 78/Орд.: п. Бачевський Стефан, властитель дібр на Знесінню. — Ч. 3404: Марія Дзіба, з роду Кутна і Анна Корейба з роду Гой з Вижнян, дек. Глинянськ. — Ч. 4012: Михайло і Марія Ковальські і Михайло і Ева Гудз, парохіяни з Глешави, дек. Теробовлеск. — Ч. 3636: Стефан Павлусь в Cleveland, Ohio, U. S. A. — Ч. 3923: бл. памяти Герасим і його жена Марія Сукота, Никита і Текля Сосінські, парохіяни з Махновець, дек. Поморянськ. — Ч. 4605: Василь Колодій і Семен Васишин, парохіяни з Богданівки, дек. Новосельськ. — Ч. 2119: Іван Пилипів і його жена, з Ілемня. — Ч. 1543: Марія Глуховецка, Йосиф Кросняк, Катерина Кросник, в Никонковичах. — Ч. 1046: Микола Манацький, Григорій Рак, в Бібшу. — Ч. 1377: Онуфрій Тригуб, в Клебанівці. — Ч. 1374: Марія Юзьвак, в Гнилицях. — Ч. 1324: Алексій Днесь, Даниїл Шуган, Анна Баршівська, Анна Лешишин, з Козлова. — Ч. 1324: Микола Трач, в Дмухавці. — Ч. 2457: Іван Тисяк, в Максимівці. — Ч. 3064: Текля Кривокульська, у Львові. — Ч. 2732: Дмитро Демків, в Драганівці.

Місію до навчання релігії отримали:

Ч. 1472: Неоніля Воевідка, учит. в Долинянах. — Ч. 948: Гавриїл Гринів, упр. школи в Сівці калуськ. — Ч. 1058: Стефанія Теодорівичева, учит. в Прибіні. — Ч. 1917: Анастасія Сімківна, учителька в Плавю. — Ч. 1400: Данило Квасниця, управитель школи в Обельниці. — Ч. 2179: Михайло Кокот, упр. школи в Сугрові. — Ч. 1224: Ольга Голуб, семинаристка в Новоселиці. — Ч. 1243: Петро Лазор, упр. школи в Яглуши.

Канонічну інституцію отримали ОО:

Ч. 1954: Йосиф Дерлиця, сотр. в Золочеві, на Заруде. — Ч. 2601: Микола Пиндзин, завідатель в Ілемю, на Ілемі. — Ч. 2360: Антін Заяць, парох Гряди, на Курники. — Ч. 2359: Йосиф Осташевський, парох Курник, на Підберезці. — Ч. 2678: Іван Михайлів, парох в Верини, на Добряни, дек. Щирецького.

Душпастирські посади отримали ОО:

Ч. 2226: Петро Барановський, завід. в Сугрові. — Ч. 2330: Василь Головінський, сотр. в Зарваниці. — Ч. 2306: Володимир Прихитко, завід. в Ялинковатім і екс. завід. в Хащованю. — Ч. 2308: Іван Недільський, прив. сотр. в Виткові. — Ч. 2307: Йосиф Побережний, завід. в Чернихові. — Ч. 2241: Ізидор Сохоцький, завід. в Гряді. — Ч. 2435: Юрій Колодій, завідатель

в Кривім, дек. Скалат. — Ч. 1869: Михайло Козоріс, завід. в Купчинцях. — Ч. 1738: Іван Татаринський, зав. в Ражневі. — Ч. 1739: Василь Воронюк, прив. сотр. в Зашкові — Зарудцях, дек. Яричів. — Ч. 1741: Євген Лукасевич, сотр. з правом упр. в Скваряві. — Ч. 1740: Володимир Білинський, сотр. при ц. св. ВМ. Юрія у Львові. — Ч. 1692: Йосиф Мудрий, зав. в Либохорі, дек. Тухлянськ. — Ч. 1867: Михайло Кулинич, зав. в Бовшеві, дек. Галицьк. — Ч. 1737: Теодор Щирба, прив. сотр. в Жукові, дек. Золочів. — Ч. 2402: Євген Лопатинський, зав. в Рипяні, дек. Калуськ. — Ч. 10390/26: Омелян Ворона, сотр. в Свіржу, місц. завід. в Плетеничах, дек. Перемишлянськ. — Ч. 2646: Хавалка Іван, завід. в Ілові. — Ч. 2863: Теодор Чаниж, завід. в Камени. — Ч. 2664: Євген Карпінський, завід. в Труханові. — Ч. 2753: Зенон Каленюк, завід. в Верини. — Ч. 2876: Ілія Яців, місц. завід. в Медини. — Ч. 2914: Юстин Ільницький, екс. завід. в Розгірчу. — Ч. 2916: Теодор Була, зав. в Мала півцях. — Ч. 2962: Іван Забава, зав. в Шилах. — Ч. 3317: Содомора Микола, завід. в Підяркові. — Ч. 3385: Гайдукевич Йосиф, завід. в Гозієві. — Ч. 3747: Воскрес Григорій, завід. в Підгородцях. — Ч. 3745: Ганицький Іван, прив. сотр. з правом управи в Довгім. Калуськ. — Ч. 3746: Тимяк Володимир, сотр. в Плаучі вел. — Ч. 3585: Кіржецький Стефан, зав. в Луці. — Ч. 3748: Книш Стефан, зав. в Станіславчику. — Ч. 3638: д-р Яценків Роман, зав. в Нараєві. — Ч. 3749: Королюк Стефан, душпастир в Добрянцях.

Рукоположені:

Потро Барановський, Василь Головінський, Володимир Прихитко, Іван Недільський, Йосиф Побережний, Іван Татаринський, Василь Воронюк, Євген Лукасевич, Володимир Білинський, Теодор Щирба, Іван Хавалка, Євген Карпінський, Ілія Яців, Іван Каспрук, Воскрес Григорій, Ганицький Іван, Тимяк Володимир, Книш Стефан, Королюк Стефан, Кузьма Мих., Кос Микола, Долинський Тит, Пилинець Володимир, Глібовицький Теофіль.

Представниками гр.-кат. обряду на три роки назначені ОО:

Ч. 1470: Т. Корчинський, парох в Виткові новім в пов. шк. Раді в Радехові. — Ч. 2125: Б. Кордуба, парох Бережан, в пов. шк. Раді в Бережанах. — Ч. 483: В. Тисовський, парох Калуса, в пов. шк. Раді в Калусі. — Ч. 1993: М. Цегельський, парох Камінки стр., в пов. шк. Раді в Кам. струм. — Ч. 635: М. Раковський, парох Жидачева, в пов. шк. Раді в Жидачеві. — Ч. 1831: М. Мосора, парох Скольного, в пов. шк. Раді в Сколім. — Ч. 638: М. Демчинський, парох в Бродах в пов. шк. Раді в Бродах. — Ч. 1791: Зиновій Жегаллович, парох в Вовкові, в пов. шк. Раді в Перемишлянах. — Ч. 750: В. Громницький, парох Тернопотя, в пов. шк. Раді в Тернополі. — Ч. 345: І. Токар, парох Підгаєць, в пов. шк. Раді в Рідгайцях. — Ч. 1194: О. Яворський, парох Лучинець, в пов. шк. Раді в Рогатині. — Ч. 1471: Ю. Дзерович, дир. учит. семинарії у Львові, в пов. шк. Раді у Львові. — Ч. 383: Гр. Плакида, парох Скалата стар., в пов. шк. Раді в Скалаті. — Ч. 1196: А. Янович, парох Стру-

тина, в пов. шк. Раді в Золочеві. — Ч. 1341: К. Петрушевич, парох Конохова, в пов. шк. Раді в Стрию. — Ч. 2353: А. Стефанович, ем. проф. учит. сем. у Львові, в міській шкіль. Раді у Львові. — Ч. 2429: В. Кулик, парох Зборов, в пов. шк. Раді в Зборові. — Ч. 530: Е. Роздольський, парох Городка яг., в пов. шк. Раді в Городку яг. — Ч. 346: Ст. Мохнацький, парох Теробовлі, в пов. шк. Раді в Теробовлі. — Ч. 556: Е. Бартків, парох в Романові, в пов. шк. Раді в Бібрі. — Ч. 578: О. Голінатий, парох Збаража, в пов. шк. Раді в Збаражі. — Ч. 849: С. Шпіцер, завідатель дек. і парох Солукова, в пов. шк. Раді в Долині.

Ч. 2855/Л. Конкурс на опорожненні парохії з речинцем
30. червня 1927.

1. Висоцько, дек. Брідського. 2. Ражнів, дек. Брідського. 3. Суходоли, дек. Брідського. 4. Перевозець, дек. Войнилів. 5. Полоничі, дек. Гдиняньск. 6. Лолин, дек. Долинсь. 7. Вертелка, дек. Залозецьк. 8. Кутише, дек. Залозецьк. 9. Звижень, дек. Залозецьк. 10. Шишківці, дек. Залозецьк. 11. Ратише, дек. Залозецьк. 12. Плісняки, дек. Зборівськ. 13. Грабівка, дек. Калуськ. 14. Стремільче, дек. Лопатин. 15. Якимів, дек. Милатинськ. 16. Веринь, дек. Миколаївськ. 17. Пальчинці, дек. Новосельськ. 18. Ілів, дек. Миколаївськ. 19. Воля вел. дек. Миколаївськ. 20. Гарбузів, дек. Оліївськ. 21. Лопушани, дек. Оліївськ. 22. Шили, дек. Новосельськ. 23. Манаїв, дек. Оліївськ. 24. Тростянець, дек. Оліївськ. 25. Лецівка, дек. Перегінськ. 26. Вільхівка, дек. Перегінськ. 27. Сливки, дек. Перегінськ. 28. Панасівка, дек. Підкаменецьк. 29. Пеняки, дек. Підкаменецьк. 30. Чепелі, дек. Підкаменецьк. 31. Рівня, дек. Рожнівськ. 32. Камінь, дек. Ронівськ. 33. Городище, дек. Озівняньск. 34. Рожиска, дек. Скалатського. 35. Підгородці, дек. Скільськ. 36. Козьова, дек. Скільськ. 37. Коростів, дек. Скільськ. 38. Корчин, дек. Скільськ. 39. Гребенів, дек. Скільськ. 40. Сопіт, дек. Скільськ. 41. Ямельниця, дек. Скільськ. 42. Оравчик, дек. Скільськ. 43. Смерже, дек. Тухлянськ. 44. Плав, дек. Тухлянськ. 45. Хашоване, дек. Тухлянськ. 46. Ялинковате, дек. Тухлянськ. 47. Либохора, дек. Тухлянськ. 48. Суходіл, дек. Перегінськ. 49. Липовиця, дек. Перегінськ. 50. Труханів, дек. Любинецьк. 51. Лукавиця нижня, дек. Любинецьк. 52. Білківці, дек. Озівняньск. 53. Утіховичі, дек. Перегінськ. 54. Красне, дек. Буськ. 55. Кабарівці, дек. Зборів. 56. Желехів вел., дек. Милат. 57. Малашівці, дек. Терноп. 58. Чернихів, дек. Терноп. 59. Баличі підгірні, дек. Журавенськ. 60. Межирічє, дек. Жидачів. 62. Медина, дек. Войнилів. 62. Черниця, дек. Підкамен. 63. Гряда, дек. Яричів. 64. Незнанів, дек. Струм. каменецьк. 65. Плетеничі, дек. Перемишлянськ. 66. Новосілки ліські, дек. Милатинськ. 67. Перевозець, дек. Войнил. 68. Підяроків, дек. Бобрєць. 69. Долиняни, дек. Стріліска. 70. Бовшів, дек. Галицьк. 71. Великополе дек. Янів.

Убігателя на парохії розписані на конкурс мають в своїм поданню навести: рік уродження, рік рукоположення, виказ всіх посад, які занимали, від котрого до котрого часу, чи просили

деканальний уряд о надіслання табелі кваліфікаційної до Митр. Консисторії. Крім мають до подання долучити свідоцтво іспиту конкурсового або по крайній мірі, в котрім часі піддалися тому іспитови, або грамоту звільнення від того іспиту.

ПОМЕРЛИ:

- о. Іван Дидик, парох Нараєва, дек. Нараївськ., дня 2. травня 1927.
- о. Володимир Янович, парох Луки, дек. Войнилівськ., 25. квітня 1927.
- о. Іван Шпитко, парох Волцнева, дек. Жидачівськ., 16. травня 1927.
- о. Антін Онуферко junior, парох в Козівці, дек. Микулин., дня 23. травня 1927 р.

Душі їх поручається молитвам ОО. Собратів.

Львів, дня 25. травня 1927.

Від гр. кат. Митр. Ординаріату:

о. Михайло Яцковський,
канцлер.

о. Александер Бачинський,
ген. вікарій.

Oplatę pocztową uiszczono ryczałtem.

Оплата ричалтова

розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25/5 1923, Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

ЛВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XL.

Львів, 9. вересня 1927.

Ч. II.

Ч. 90/Орд.

Закон

про надзвичайну поміч для жертв повені 1927 р.

§ 1. Кожний священик, який має в уживанню ерекціональний ґрунт, зложить одноразовий податок в збіжку і бульбах для жертв повені.

§ 2. В цілі означення висоти цього податку, Ординаріат означає на підставі внесення Епархіальної Ради контингент на кожний Деканат.

§ 3. Від цього податку звільнені ті священики, що потерпіли від елементарних нещаст'я у цьому році. Про звільнення рішає Деканальна Рада.

§ 4. Спосіб виконання цього закону означить розпорядок.

§ 5. Закон входить в силу з днем проголошення його в „Архієпархіальних Відомостях“.

Від Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 8. вересня 1927.

† Андрей
Митрополит.

Ч. 92. ДО ВСЕЧЕСНІЩОГО ДУХОВЕНСТВА ЛВІВСЬКОЇ АРХІЕПАРХІЇ!

Наших вірних, наших братів, сестер, наш нарід постигло велике горе. Найкращі частини нашого краю: Гуцульщину, Бойківщину і Лемківщину, ціле Підкарпаття і Покуття навістила страшна, руйнуюча повінь, яка в таких безприкладних мірах спустошення не записалася ні в людській пам'яті, ні в писаних пам'ятниках минулого. Цілі полоси краю змела руйнуюча сила дикої, розшаленої стихії. Доми, поля і ліси, дороги і мости, присілки, села і містечка — в страшній руйні. Не обійшлося без великих жертв у людях, худобі і дорібку. Там, де ще недавно благодатне сонце опромінювало родючі поля, нині сіре штурвисько і каламутний намул. Там, де ще недавно наш верховиць, підгір'янин і покутянин з вірою в серці і надією на Го-

Львівська духовна
національна бібліотека
№ 11

спода ждав плодів золотої осені, нині тяжкий плач, глибока розпука і чорний смуток. Майно, витворене багатомо поколіннями, відбудоване тяжкою працею після спустошень війни, лягло в руїні. Десятки, а може й сотні мільйонів, розторошила і внівець повернула розшаліла повінь.

Не в нашій спроможності вернути витрачені вартости, не в нашій силі відбудувати знищені оселі. На те треба буде посвятити працю і засоби цілого людського покоління.

Однак в нашій спроможності і силі зменшити горе, втишити розпуку, отерти криваві сльози десятків тисяч дітей, матерей і старців, заспокоїти голод сотень тисяч голодних, одягнути позбавлених одіжі.

В хвилях безприкладного народнього лихоліття, великого Божого допущу, що впав на наш нарід, щоби його ще більш досвідчити, звертаємося до нашого Всечесного Духовенства, щоби воно, не гаючись, взяло діяльну участь в допомозі нещасним жертвам повені. Як задачею Вч. Отців душпастирів є не лише словом голосити своїм вірним правди Христової віри і моралі, але й приміром свого життя вести їх до Ісуса, так також треба нам, Христовим слугам, вчити наших вірних діяльною, правдиво християнською любові ближніх нашим власним приміром. Ми є отже твердо пересвідчені, що не буде ні одного між нашим Духовенством, якого рука не поспішилаб з помічю нещасливим.

Та Вч. Отці духовні зложать зі своєї сторони не лише назначений законом податок для жертв повені, але й добровільними датками в збіжу, грошах, харчах і одежі, засвідчуть свою любов до народу, а ponadto завізвуть теплими словами у найблищу неділю, по одержанню отсього Нашого письма, до складання жертв на річ потерпілих від повені. Нехай кожний з Вч. Отців доложить зі своєї сторони усіх зусиль, щоби ця поміч, з якою маємо прийти тисячам і тисячам нашого народу, була скорою, не скупю, успішною та подала нещасливим не лише матеріальну допомогу, але й ту потіху і вдоволення, яке подає свідомість, що рідні серця відчували тяжкі хвилі свого народу та відгукнулись на плач і сльози своїх братів та сестер.

Андрей, Митрополит.

ВИКОННИЙ РОЗПОРЯДОК

до закону про надзвичайний податок для жертв повені
1927 року.

1. Деканальна Рада, діставши вимір контингенту збіжа на свій Деканат, розділить на своїм засіданні, що має відбутися найдалше до тижня по одержанні цього розпорядку, після свого совісного переконання і спроможности кожного з кондеканальних Отців, наложений контингент збіжа на Деканат, на поодиноких Членів кондеканального Духовенства.

2. Протокол з цього засідання Дек. Ради, підписаний всіма її Членами, належить сейчас по засіданні надіслати до Митрополичої Консисторії.

3. Дек. Рада має зайнятися збіркою збіжа і бульби та перехованням зібраних плодів, і означити місцевости, до яких належалоб доставляти збіже і бульбу. Ці місцевости повинні бути можливо при гостинці або залізниці.

4. Дек. Рада може, як що буде вважати за потрібне, кооптувати зпоза себе як священиків так і світських людей і оснувати деканальний комітет для збірки жертв для потерпілих від повені.

5. Збіже, головню жито і пшеницю, виїмково і збіже іншого роду, мають кондеканальні Отці зложити на вказанім Дек. Радою місці, найдалше до 15. жовтня ц. р.

6. Дек. Рада виготовить точний виказ збіжевого податку зложеного в Деканаті як також і добровільних жертв і датків кондеканальних Отців.

7. Коли хто з Вч. Отців не зложивби збіжевого податку у кількості визначеній Дек. Радою без рекурсу зі своєї сторони проти висоти виміру, вартість незложеного податку буде обчисленою після ціни пшениці і стягненою з його платні.

8. Деканальний Уряд зарядить, щоби у всіх парохіях Деканату Отці парохі заповіли вірним як в матірних так і дочерних церквах, що по довершеній вже збіжевій збірці, в 21 неділю по Зісланню св. Духа, це є дня 6. листопада ц. р. відслужать акафіст на річ потерпілих від повені у матірних церквах, а в неділю після цього речинця у дочерних. Датки з цих акафістів належить переслати до Деканального Уряду, який з точним виказом перешле їх до Митрополичої Консисторії.

9. Дек. Рада віднесеться до всіх ОО. парохів свого Деканату, щоби вони по проголошенню вірним зазиву до складання жертв для потерпілих від повені, поручили парохіальним Радам, а де їх ще нема, окремо, на це вибраному і основаному, парохіальному Комітетові, зайнятися збіркою збіжа, бульби, харчів і одежі. Зібрані жертви враз з сумаричним виказом кількості поодиноких родів збіжа і інших датків, виготовленим парохіальною Радою, зглядно парох. Комітетом, має ця Рада зглядно Комітет звести у місце, визначене Дек. Радою. Це місце має бути іншим від місця, в якому складається збіжевий податок Духовенства.

10. Дек. Рада відповідає за зібране збіже і інші датки і тому повинна вибрати собі до береження зібраних жертв совісних і певних людей.

11. Про збірку бульби, її довіз і переховання Дек. Ради отримають у своїм часі окремий розпорядок.

Львів, дня 8. вересня 1927.

ВІД ГР.КАТ. МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІАТУ.

о. Михайло Яцковський,
канцлер.

о. Александер Бачинський,
ген. вікарій.

Oplatę pocztową uiszczono ryczałtem.

Оплата ричалтова

розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25/5 1923, Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

Ч. 105/Орд.

КОНФЕРЕНЦІЯ УСІХ ЕПІСКОПІВ НАШОГО ОБРЯДУ.

Дня 29. листопада ц. р. зачнеється конференція, на яку запрошено усіх Єпископів і Апост. Адміністраторів нашого обряду: з Чехословаччини, Югославії, Румунії, Зєдинених Держав і Канади.

Зогляду на незвичайно велику вагу того зїзду, Митр. Ординаріят поручає всім священикам в неділю попереджаючу, це є 27. листопада ц. р. до мирної і сугубої екстєнії додати молитви о призначенні помочі св. Духа й на проповіді заохотити вірних до молитов о благословенство Боже і успіх нарад.

Від Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 12. XI. 1927.

† Андрей, Митрополит.

Ч. 104/Орд.

УЖИВАННЯ ГРУНТІВ ЕРЕКЦІОНАЛЬНИХ ЧЕРЕЗ ЗАВІДАТЕЛІВ.

1. Завідателям вільно поле ерекц. уживати або дати на спілку.
2. Конґруа буде виплачуватися їм в той сам спосіб, як парохам, це є враховуючи їм до конґруї дохід з поля.
4. Дохід з ґрунтів ерекц. буде розділятися під надзором Ради Декан. pro rata temporis між завідателем а його попередником і наслідником після способу, прийнятого практикою і розпорядками при зміні пароха.
4. Якщо завідатель хотів би виняяти ко́му поле за гроші, мусить бути контракт найму потверджений через Митр. Ординаріят.
5. Одиною конґруою завідателя ех сугг. є дохід з поля і треби.
6. Податок платиться з доходу ґрунту.
7. Вдовиця через рік від смерти мужа має право користати з половини доходу з поля по заплаченню половини того, що заплатив завідатель і по заплаченню половини податку.

Від Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 12. XI. 1927.

Львівська дієцезія
національна бібліотека

№ 11

† Андрей, Митрополит.

Про читання злих книжок.

Одним з найбільших коли не найбільшим ворогом людської душі, відкупленої Пресвятою Кров'ю Спасителя нашого є зла книжка. Вона може неосторожному чоловікові, що не слухаючи заборони Церкви, з нерозважної цікавості її читає, заподіяти необмежену шкоду; може спричинити утрату віри, або цілковито знищити, зіпсути обичайність. В наших часах злі книжки так множаться, стають так приступні кожному, навіть наймолодшому, є не раз так дешеві, часом даром роздавані, що ця небезпека росте з кожною дниною, тим більше, що не тільки люди о малім талані, або нечисленні, але й люди дуже талановиті й багато в кожному народі, пишуть книжки не раз знамениті формою, способом представлення, мовою, стилем, що треба християнинові правдиво просвіченої віри і сильних моральних пересвідчень, щоби не уляг покусі перечитати книжку, яку для багатьох причин можна з інших зглядів цінити, але яких не можна інакше назвати, як злими книжками.

У всіх наших катехізмах шеста церковна заповідь наведена і ця: „Злих книжок не читати“. Отці парохі і сотрудники на катехізаціях і проповідях катехитичних, катехити в школах, пояснюючи церковні заповіді, як й при інших нагодах, звертає увагу на ту так важну заповідь Святої Церкви. Але видається мені, що ще не досить перестерігає перед небезпекою переступлення того закону. Тому в сповненню душпастирського мого уряду уважаю своїм обов'язком Духовенству ще раз з нагиском пригадати той церковний закон, що раз звернути вашу увагу на те, як свято повинні його заховати ті, що хочуть для себе й для дітей зберегти цілими й ненарушеними неоцінені скарби спасення, які маємо в християнській вірі, послуху для Церкви й обичайности, опертій о тверду скалу Христової науки.

Тому хочу сьогодні представити цілу науку Церкви і церковний закон про злі книжки. А на вступі мушу пояснити, що зла книжка може бути наказана й Божим законом так, що її читати може бути тяжким гріхом і проти Божого закону. Божий закон приказує передовсім вірити в Бога так, як свята Церков учить, це є за правду приймати всі ті науки, що їх Бог об'явив, а свята Церков подає до вірування. Тим самим Божою заповідю приказаним є чоловікові стеречися кожного гріха противного вірі, то є не тільки невірства, але й добровільних свідомих сумнівів проти віри. Тому, як що якась книжка представляє науки противні вірі, як що учить того, що противиться науці об'явленій, а навіть тоді, коли піддає чоловікові сумніви в правди Богом об'явлені, Божий закон велить християнинові такої книжки не читати. Читання злої книжки, що душі може шкодити, як нпр. неморальних, безстидних книжок може бути й гріхом проти V-ої Божої заповіді „не убий“, що наказує шкодити чи собі чи кому іншому на тілі чи на душі. Читання злої книжки може бути також противне Божому закону тим способом, що наводить чоловіка на якісь тяжкі гріхи, нпр. на тяжкі гріхи

проти VI-ої заповіді. Тим-то навіть коли не булоби церковного закону, заважущого читання злих книжок, християнин мавби вже з Божого права обов'язок стеречися злої книжки й її до рук не брати; зглядн душпастирі малиби обов'язок перестерігати своїх вірних перед злими книжками, а родичі мали-би обов'язок уважати, щоби такі книжки не діставалися до рук їх дітей. Зпід обов'язку Божого закону виломлюється не раз чоловік тим, що не знає й не бачить небезпеки. А як що в читанню злої книжки для когось нема небезпеки з Божого закону та книжка не є для нього наказана. Грішилиби проти Божого закону усі, для яких булаби та небезпека; не грішилиб ті, для яких тої небезпеки не булоби. А навіть наколиби хтошибочно про себе думав, що для нього тої небезпеки нема, також не грішивби проти Божого закону, але тільки задля фалшивої совісті. А що люде часто мають таку фалшиву совість, та не раз не бачать небезпеки, хоч вона ясна й очевидна — Божий закон не досить вздержує християн від читання злих книжок. А що справа є для добра людей так незвичайно важна, до Божого закону Церков додає свій закон, який інакше а вже виразніше обов'язує. Свята Церков Божий закон у цій справі неначе пояснює, приміняє до поодиноких обставин, до поодиноких книжок і християн, здержує від читання злих книжок навіть тоді, колиб їх не здержував Божий закон. Нема такої заповіді Божої не читай злої книжки, але є заповіді Божі: не будеш мати інших богів крім Мене, „не убий“, „не чужолож“. Коли християнин злу книжку читає, може грішити і звичайно грішить проти одної з тих заповідей, а навіть, коли не бачить того й для блудної совісті думає, що читаючи не грішить, що може читати, зла книжка доведе його до гріха. Тому Церков вже виразний закон ставляє: „не читай злої книжки“. Перед Божим законом міг вимовитися християнин тим, що нема для нього небезпеки, а перед тим церковним законом тої вимівки вже нема, бо хоч і небезпеки нема — закон обов'язує. Закон Божий приказує не наражатися на небезпеку гріха, наказує ті гріхи, що звичайно з читанням злих книжок є зв'язані, а церковний закон вже прямо наказує злої книжки читати, без огляду чи є небезпека, чи її нема. Церковний закон обов'язує без виїмку всіх християн, обов'язує на рівні й священників й світських людей, учених й неучених, обов'язує і єпископа; а обов'язує лише з тою ріжницею від Божого закону, що від Божого закону ніякої диспензи нема й не може бути, бо річ ясна, ані священник ані єпископ ані папа не може дозволити нікому переступити заповідь Божу, ані ніхто сам себе не може увільнити від обов'язку заповіді Божої. А церковна заповідь так обов'язує, що наколи того потреба, нпр. в цілі перестереження перед злою книжкою вірних, можуть нпр. духовні отці дістати від св. Отця за посередництва свого єпископа дозвіл на таке читання, значить св. Отець може когось увільнити від обов'язку церковної заповіді, може її для когось неначе знести. Одначе мимо того цей закон церковний, заважущий читання злих книжок, є по думці Церкви так важний, що переступлення його в деяких случаях потягає за собою й кару церковної клятви, застережену особливим способом Апостольському Престолови. В таку клятву самим ділом (ipso facto) впадає — хто сві-

— 4 —
домо і без дозволу читає такі книжки апостатів, еретиків або шизматиків, в яких вони до відступства, до ереси або до бунту проти церковної влади заохочують й намовляють.

Свята Конгрегація, яка стоїть на сторожі науки віри і християнської обичайності (*suprema S. Congregatio s. Officii*) видала в останніх часах письмо звернене до всіх єпископів світа про літературу зміслову й зміслово містичну, яке тут в цілості наводимо. Поручаючи цим всім душпастирям а особливим способом катехитам середніх шкіл нинішнє наше письмо і письмо св. Конгрегації взяти за предмет що найменше кількох наук зглядно екзорт для молоді так щоб аргументи, які містяться в письмі св. Конгрегації, були народови зглядно молоді так приступно, ясно й переконуючо виложені, тоби дійсно бажаний успіх віднесли. Кожний душпастир і кожний катехит з уряду свого є обов'язаний не лише перестерігати перед злом книжкою, але шукати тих аргументів і тих форм перестереження, які у вірних знаходять дійсний послух.

*

Інструкція для Архієпископів, Єпископів і прочих місцевих Ординаріїв в справі літературних письм характеру зміслового і зміслово містичного.

Лихом нинішніх часів, одним з найбільше погубних, що підкопує науку обичаїв і наносить тяжку шкоду душам, відкупленим цінною Кров'ю Ісуса Христа, на першому місці назвати треба ці літературні письма, які поширюють змісловість і пристрасть або певного роду схіблений містицизм. Сюди належать головню романи, видумані оповідання, драми, комедії, яких нині повстає і поширюється просто неймовірна скількість.

Наколиб ці письма, якими багато людей, а передусім молодіж, так дуже захоплюється, принайменше заховували границі сорому і приличности, — і то навіть не надто тісних, — вони не тільки могли справляти нешкідливу приємність, але навіть могли причинятися до моралізовання читачів.

Тимчасом годі найти достаточних слів осудження на це, що згадана повинь письм гідкого змісту, прибраного в приманчиву форму, наносить душам тяжкі шкоди. Бо багато цього роду письменників змальовує безсоромність в живих і яскравих образах; розказує річі найбільше сороміцькі будьто під заслоною, будь з зухвалою отвертістю, нехтуючи всякі згляди приличности; описує тілесні гріхи, і то навіть найтяжші з такою субтельною подрібністю і так прикрашують їх чаром і приманою вислову, — що не остає нічого, чогоб вони в області моральности не порушили. Річ для кожного ясна, який погубний вплив такі письма мають передусім для дозріваючої молоді, що і без цього стрічає великі труднощі на дорозі чистоти з боку своєї молоді горячої вдачі. А що ці письма, переважно обємом невеликі, легко й дешево можна набути по книгарнях, на вулицях, на залізничних двірцях, то вони з дивною скорістю дістаються всім в руки і наражують християнські родини на небезпеки а не раз приводять їх до смутку. Бо чей кожний знає, що такі письма

— 5 —
сильно розбуржують фантазію, розогнують виуздану пристрасть і тягнуть серце в болото гідоти?

Однак ще багато більше гіршими від цих любовних повістей є такі, в яких автори — жах бере про це говорити — не вагаються навіть такий корм хоробливої змісловости прибирати в річі святі, сплітаючи сороміцькі любові з якоюсь набожністю і найбільш фалшивим релігійним містицизмом, начеб таким способом погоджували віру з обоятністю про норму доброго життя або навіть з найбезсоромнішим запереченням такої норми та чесноту богопочитання зовсім добре годили з зіпсуттям обичаїв. Таж святою правдою є, що вічного життя не може ніхто досягнути, хотяй би найкріпше вірив в обявлені Богом правди, а не заховував даних Богом заповідей; бо не заслугоє навіть на назву християнина цей, що вправді визнає віру Христа, але не ступає його слідами: „Віра без діл є мертвою“ (Як. 2, 26), тай наш Спаситель перестерігав, що „не всякий, який каже мені Господи, Господи, ввійде до небесного царства, але який лиш, котрий сповняє волю мого Батька, що на небесах, ввійде до небесного царства“ (Мт. 7, 21).

Нехай тут ніхто не борониться тим, що багато з цих письм відзначається блеском і красою мови, віддає знаменито психологію в дповідуючу нинішнім дослідам, або тим, що ці письма осуджують розпусні тілесні розкоші, представляючи їх найгідкішими, якими вони є в дійсности, або вкінці тим, що в них буває мова про докори совісти та каєння і смутку, якими часто кінчаються такі найгідкіші утіхи. Бо ані краса стилю, ані науки з обсягу медицини чи філософії — якщо в таких письмах щось з них справді находитися — ані жадна ціль автора, якаб вона не була, не можуть ніколи запобічи цьому, тоби читачі, загально беручи вже через зіпсовану природу дуже слабі і склонні до розпусти, не дали себе поволі втягнути в сіти покусам такої нечистої лектури, тоби не затрачувався їх ум і не псувалися їх серця, та щоб вони, даючи цілковиту свободу своїм пристрастям, не попали в злочин всякого роду, а не раз навіть не кінчили самі зі собою з відрази до життя оскверненого брудом.

Впрочім що світ, який в погоні за своїм посувається аж до погорди Бога, захоплюється цими письмами і їх розповсюднює, чому нема що дивуватися; але найбільше приходить боліти над тими письменниками, що чваняться іменем християн, а свій труд і талант ставлять на службу так шкідливій літературі. Хибаж можливо, тоби хтось, поступаючи проти засад євангелської етики, стояв при благословенному Ісусови, що наказав всім розпинати тіло, з його хибамі і пристрастями? „Если хто хоче — каже Він — за мною піти, нехай відречеться сам себе, і возьме свій хрест і за мною йде“ (Мт. 16, 24).

Бачимо як багато письменників посувається до цього степеня зухвалости і безсоромности, що в своїх письмах поширюють навіть такі проступки, які Апостол заборонив вірним хочби лиш по їх імені називати: „А розпусти а всяка нечистота або лажіство нехай ані згадуються між вами, як лицеє святым“ (Єр. 5, 3). Нехайже вони вкінці зрозуміють, що не можна служити двом панам, Богови і пристрасти, релігії і безсоромности.

„Хто не зі мною — каже Господь Ісус — той проти мене“ (Мт. 12, 30), а нема ніякого сумніву, що не є з Христом письменники, які брудними описами псують добрі обичаї, конечно основу суспільного ладу і домашніх огнищ.

Зогляду на повільну неморальної літератури, яка з кожним роком шораз то більше заливає всі майже народи, Свята і Найвища Конгрегація св. Уряду для справ віри і обичаїв, Апостольською повагою і іменем Святого Отця Пія Папи XI., наказує всім місцевим Ординаріям, щоби всіма можливими способами старалися запобігати цьому великому і нині так дуже грізному лиху.

До цих, що їх св. Дух поставив управляти Церквою Бога, належить безсумнівно обов'язок чуйно і старанно слідити за всім тим, що в їхніх дієцезіях печатається і видається. Є річю очевидною для всіх, що скількість книжок видаваних нині на цілм світі є занадто велика, щоб їх можна було піддати оцінці Апостольської Столиці. Для того Пій Х. таке сказав в своєму *Motu-proprio „Sacrorum Antistites“*: „Якінебудь в дієцезії кожного з Вас найдуться книжки, котрих читання є шкідливе, старайтеся їх конче усунути, хотяйби прийшлося Вам ужити навіть торжественної заборони. Бо хоч Апостольська Столиця стремить всіма силами до усунення таких писем, так скількість їх зросла до цього степеня, що годі їх навіть всіх вчислити. З того приводу нераз за пізно приготавляється лікарство, коли то недуга вже через довшу проволоку змоглася.

Більшої частини таких писем більшого і меншого обсягу не можна піддати особній оцінці тої Найвищої Конгрегації, хотяй вони належать до найшкідливіших. Для того Ординаріати повинні старатися правильно і ревно виповняти цей важний обов'язок або самі, або через Ради а *vigilantia*, установлені окружним писемом „*Pascendi dominici gregis*“ того самого Папи, рівнож нехай не забудуть у відповідний час оголосити в Епархіяльних Відомостях, що такі писем є осуджені і якнайбільше шкідливі.

Впрочім знана річ, що Церква постановила вже загальним законом, щоби лихі книжки, які нарочно або *ex professo* ображують добрі обичаї, вважались на рівні з тими, що втягнені на Індекс заборонених книг. Виходить з того, що хто читає без відповідного дозволу книжку змісту очевидно змислового, тої поповнює смертний гріх, навіть коли ця книжка не є поіменно осуджена церковною властю. А що поміж вірними лучаються хибні і шкідливі погляди в цій дуже важній справі, то місцеві Ординаріати мають старатися своїми пастирськими напінненнями впливати передовсім на парохів і їхніх помічників, щоби ці в відповідний спосіб поучували вірних.

Крім того нехай Ординаріати не залишать оголосити поіменно, після потреб поодиноких епархій, котрі книжки є заборонені самим правом. А наколи вважають, що зможуть успішніше і скорше відвести вірних від читання якоїсь книжки, коли її осудять особною заборною, тоді повинні користати зі свого права подібно як це робить Апостольська Столиця, кілько лиш разів цього домагаються важні причини, після приписів кан. 1395 §. 1. Код. пр. кан. Право і обов'язок заборонювати зі спра-

ведливих причин читання книжок прислугує не тільки найвищий церковний влади для цілої Церкви, але також частним Соборам і місцевим Ординаріям для своїх підчинених.

Вкінці ця Найвища Свята Конгрегація наказує всім Архієпископам, Єпископам і іншим місцевим Ординаріям, щоби з нагоди епархіяльних звітів подавали до відома Святого Уряду, що зарядили і виконали в справі неморальної літератури.

Зі Святого Уряду, дня 3. мая 1927.

Р. Кардинал Меррі дель Валь, секретар.

* * *

На це писем св. Конгрегації звертаю увагу всіх сповідників. Від їх праці й сповнення обов'язку зглядом сповідаючогося в великій мірі залежить успіх поборювання злої книжки. Передовсім є вони обов'язані запитати про ту справу людей, які можуть мати цей гріх. Крім того є обов'язані пенітента перестеречи перед наслідками цього гріха й жадати від них не тільки загальної постанови поправи, але і спеціальної обітниці здержатися від читання злих книжок. На випадок читання забороненої книжки під клятвою є обов'язані навіть тоді, коли можуть дати розршення, маючи на те або влади від Ап. Престола через Ординаріат уділені або на випадок несвідомости клятви поучити сповідаючогося про церковну кару за читання.

Рідкі є випадки, в котрих сповідники просять о загальну власть, або о власть розрішити в тім спеціальнім випадку. Супроти загального нераз розширення злої книжки, а рідкістю тих випадків, видається правдоподібним, а є що найменше можливим, що сповідники не сповняють досить совісно свого обов'язку в тім напрямі. Тому вважаю своїм обов'язком пригадати сповідникам, що хто без влади дає розршення від клятви наложеної законом а задержної Апостольському Престолови *specialissimo et speciali modo*, впадає *ipso facto* в клятву задержану *simpliciter* Ап. Престолови.

Священик, який не має влади розрішати від клятви, задержаної Ап. Престолови (а та власть як задержання клятви є потрібна: 1) загальна для випадків загальних, 2) особлива для особливих і 3) *specialissima* для випадку задержаного *specialissimo modo*) — може розрішити від тої клятви тільки на випадок небезпеки смерті зн. пенітента, котрому грозить небезпека смерті. Наколи в небезпеці смерті дає йому священик без влади розршення від *casu specialissimo modo*, є обов'язаний скоро тільки верне до здоров'я, віднести до Риму або до Єпископа о покуту, як що цього не зробить, впадає в ту саму кару клятви.

Хто в небезпеці смерті дістав розршення від випадків *speciali modo*, яким є читання злих книжок, о яким висше, не має повернувши до здоров'я жадного обов'язку відноситися о покуту як висше. Крім випадку небезпеки смерті, може священик, що не має влади розрішити від всіх випадків якимбудь способом застережених лише тоді, коли піддання клятві не можливе без великої небезпеки знеславлення або згіршення (нпр. священик, якийби не правив в неділю або кілька неділь з ряду), або наколи

булоби дуже прикро пенітентови зіставати в стані смертельного гріху через час потрібний до отримання влади. В такому випадку сповідник без влади дає вправді розрішення, але має тяжкий обов'язок віддай також під клятвою наложити на пенітента під карою тої самої клятви обов'язок віднести до місяця листовно і через сповідника, наколи може це зробити без великої трудності до Ап. Престола або до Єпископа — згідно до Настоятеля, котрий ту владу має, нпр. генерального Вікарія або Декана, і прийняти наложену ним покуту. Пенітент, який таким способом дістав розрішення й віднісся о покуту через сповідника до висшої влади, може одначе перед отриманням покути сповідатися ще раз перед священником, який ту владу має й у нього отримати й розрішення й покуту, — тоді не обов'язувалаб вже його покута дана Римом чи Єпископом по першій Спов. ди. В надзвичайнім якимсь випадку, колиб було морально неможливим віднести до Риму чи Єпископа, сповідник без влади мігби дати розрішення і без обов'язку віднести о покуту до висшої інстанції, тоді сам сповідник накладає пенітентови покуту, яка булаб відповідним задосить учинення мза гріх і за клятву; з тим, що наколиб пенітент в означенім через сповідника часі несповнив обов'язку покути, впадоби в ту саму цензуру.

Ті приписи містяться вправді в кодексі церковного права, і нас обов'язують, бо відносяться до застережень Ап. Престолови.

Додати ще треба, що під назвою книжка розуміються взагалі всі письма, дзєвники і інші періодичні публікації, брошури, летючі письма й пр. Сповідники повинні в тім предметі може більше як в якімнебудь іншій пенітентів добре переконати про сумні наслідки того гріху і рішучо відмовити розрішення, як що сповідаючийся не обіцяє на будуче здержатися від зажаданого читання книжки чи газети.

Отців катехитів прошу повідомляти мене про всі злі книжки, які могли би бути читані молодіжю; о те саме прошу всіх душпастирів що до книжок і часописів, які знаходяться в руках народа, щоб Ординаріят міг в данім випадку й іменно заказати якусь книжку, як що булаб того потреба.

Від Митрополичого Ординаріату.

У Львові, 14. листопада 1927.

† Андрей, Митрополит.

Ч. 7699/СС.

В СПРАВІ ЗАГИНЕНИХ НА ВІЙНІ.

Жінки, котрих мужі не вернули з війни, живуть часом в наложництві з іншими мушчинами на велике згіршення вірних. В многих случаях причиною того зла є сам парох, який не постарався, щоб така жінка внесла просьбу до Митроп. Суду церковного в цілі узнання загиненого умершим.

Супроти того звивається всіх душпастирів тих парохій, де вище згадане зло мало би місце, щобі після інструкції, оголошеної в Львів. Архієпарх. Відомостях Ч. II. з р. 1923 Ч. 156/СС.

перевели доходження в справі узнання за помершого загиненого на війні і протоколи доходження предложили Митропол. Судови церковному. ОО. Декани звернуть увагу при візитаціях деканальних на це розпорядження і в своїх справозданнях зазначуть, кілько таких случаїв є в даній парохії.

Ч. 8102/Л.

ІСПИТ КОНКУРСОВИЙ.

Подається до відома Всч. Духовенству, що іспит конкурсний парохіяльний дотично наук відбудеться дня 24. і 25. листопада 1927 р., а то: з догматики, моральної, з права канонічного, з пастирського Богословія, з св. Письма і з катехитики і методики.

Іспит конкурсний письмений зачинається 24. листопада 1927 о год. 9. з рана, а устний о год. 9-й дня 25. листопада 1927. Рівнож подається до відома Всч. Отцям, котрі приступають до іспиту конкурсного, що є обов'язані виказатися після оголошеного вже розпорядження:

- 1) Посвідкою зложених передконкурсних іспитів.
- 2) Предложити прочитану лектуру.
- 3) Перед іспитом відчитати Службу Божу в Архикатедральнім Храмі.

Ч. 1689/АВ.

ТРИЙЦЯТЬ ЛІТ ІСТНУВАННЯ „МІСІОНАРЯ“.

Цього року минуло 30 літ від появи першого числа „Місіонаря“. Яку роль відіграв він в духовнім життю нашого народу, як причинився до поширення й скріплення релігійного духа серед нього, це річ загально відома. Митр. Ординаріят вважає тому вказаним й справедливим поручити якнайгорячіше Всч. Отцям поширення „Місіонаря“ в кожній парохії; в нинішних часах ворожої пропаганди, поширення „Місіонаря“ повинно бути обов'язком кожного душпастиря, котрому лежить на серці добро нашої Церкви.

НОВІ КНИЖКИ.

„Церков Українців в Канаді“, вид. о. Панталеймон Божик. З тої книжки можна переконатися, чим є для нас протестантизм не лиш зі зглядів церк. і релігійних, але і зі зглядів національних. У всіх околицях, де видно акцію американських сект, ту книжку повинен парох перечитати й дати до перечитання свідомішим в громаді. Ціна 1 ам. дол. Автор дасть знижку 30%, як що більше примірників спровадиться. Хто хотів би її замовити, може це зробити або впрост на адресу: о. Панталеймон Божик 73. Disraeli St. Winnipeg Man, Canada, або через Консист., посилаючи чи ту чи там належитість наперед.

„Світила Сходу“. Житєписи св. Отців Сходу, перепові-
джені за ним, оригіналом К. Кірха Т. І. А. Лотоцьким. Ви-
дання укр. христ. організацією у Львові.

„Через мечі до життя“. Релігійна повість. Написав: Іван
Карпович (Бр. Йосиф Гродський Ч. С. В. В.). Набути можна
у ОО. Василя в Жовкві. Ціна 3 зол.

„Квітка на домовину Преосв. Йосифа Боцяна“. На-
писав Володислав Барвінський. Набути можна в Книгарні Став-
ропиг. у Львові; ціна 1 зол. — Дохід призначений на церков
в Докудові на Підляшшу.

КОНКУРС НА ДЯКА.

Ч. 4846/Дя в Цеброві, уряд. парох. Воробіївка, дек. Озірна.
Ч. 5207/Дя в Увиню, дек. Лопатин. Ч. 3479/Дя в Бурштині.
Ч. 3254/Дя в Берліні, дек. Броди.

КД.

ЗВІТ ЗІ ШКІД ПОВЕНІ.

Ради Деканальні мають тут предложити по можности точний
звіт шкід повені взагалі, а зазначаючи при тім, скільки і які
шкоди понесла ерекція — найдалі до кінця грудня 1927 р.

ЖЕРТВИ ГРОШЕВІ ДЛЯ ПОТЕРПІВШИХ ВІД ПОВЕНІ.

Преосвящ. Еп. Ординаріят в Перемишлі 1000 зол., о. Да-
восир Григорій 35 зол., збірка в церкві в Підгайцях 109 зол.
50 гр., збірка в церкві в Вирові 150 зол., збірка в церкві в Ка-
мінці струм. 300 зол. 17 гр., о. Хомин Евстахій 50 зол., Комітет
допомоги в Спасі 32 зол., збірка в церкві в Славську 92 зол.,
Комітет допомоги в Деревлянах 35 зол., збірка в церкві в Стрільчу
11 зол., Н. Н. 20 дол. і 125 зол., о. Савчин А. 17 зол., о. Сембра-
тович з Detroit Америка 60 дол. з одної церкви, о. Сембратович
з Detroit перша взагалі жертва 52 дол. з другої церкви; збірка
парохіян в Торонто Канада 400 дол., а іменно: члени церкви
св. Йосафата 252 дол. 75 цент. і члени церкви Матері Божої
158 дол. 86 цент. Жертви ці зібрані парохом в Toronto о. Андрієм
Сарматюком; о. Познаховський збірка з акафісту 50 зол., —
разом 532 дол. і 1906 зол. 67 гр.

Х Р О Н І К А.

Відзначення і іменування.

Ч. 7486/Л.: Титул почесного совітника М. К. дістав: о. Іван
Щуровський, парох в Стинаві. — Ч. 7686/Шк.: о. Роман Воло-
шак, парох в Устю іменованій Ордин. шкільним комісарем в Ми-
кол. деканаті. — Ч. 7286/Л.: Завідателем Озірнянського деканату
іменованій: о. Микола Янович, парох в Озірній; завідателем
Залоз. деканату іменованій о. Бутринський М. парох Залозець.

Титул висушеного Декана одержав:

Ч. 7286/Л.: о. Василь Молчко, парох в Остапівцях, дек.
Озірна.

Похвальні грамоти отримали:

Ч. 8072/Л.: о. Лев Сембратович і його парохіяне в Detroit
в Америці. — Ч. 7003: о. Інолит Погорельський, парох Велдіжа. —
Ч. 7003: Антін Трилок і Петро Балазюк, церк. провізори з Вел-
діжа. — Ч. 7131: Матрона Чорнобай, парохіянка Гаїв Старобр. —
Ч. 6817: Парохіяне з Кологур. — Ч. 6817: Комітет будови
церкви в Кологурах. — Ч. 7581: Михайло Варвара в Глібові.

Канонічно заінституовані зістали ОО.:

Ч. 6658: Іван Набережний на Криве, декан. Радех. — Ч. 7341:
Евстахій Радкевич на Сугрів, дек. Ходор. — Ч. 7346: Северин
Савчак на Шельпаки, дек. Новосель. — Ч. 7340: Василь Дрелих
на Новосілки лісні, дек. Миятин. — Ч. 7299: Зенон Каленюк
на Веринь, дек. Миколаїв. — Ч. 7241: Микола Вояковський на
Великополе, дек. Янів. — Ч. 7019: Стефан Клепарчук на Чер-
ниці, дек. Підкам. — Ч. 6999: Йосиф Грицай на Чернихів,
дек. Терноп. — Ч. 6850: Микола Марків на Княже, дек. Золо-
чів. — Ч. 7433: Іван Костельний на Оліїв. — Ч. 7432: Микола
Рокецький на Гряди, дек. Яричів. — Ч. 6813: Петро Гарух на
Сушно, дек. Радехів. — Ч. 7533: Андрей Шунь на Межиричі,
дек. Жидачів. — Ч. 4512: Юрій Колодій на Криве, дек. Ска-
лат. — Ч. 7753: Микола Старух на Малашивіці, дек. Терноп.,
Заверуха Іван на Рибники дек. Бережани.

Рукоположені:

Гураць Іван, Косович Микола, Королик Іван, Головінський
Мирон, Ленько Микола, Целевич Іван Денис, Чировський Ми-
кола, Левицький Корніло, Кубарич Ілля, Землинський Микола,
Давидяк Любомир-Фільотей, Др. Вергун Петро, Лемішка Ми-
хайло (Редемпторист).

Душпастирські посади отримали ОО.:

Ч. 7157: Стефан Хабурський, завід. в Козівці, дек. Микул. —
Ч. 7042: Юстин Ільницький, екс. завід. в Лукавиці н., дек. Лю-
бін. — Ч. 6107: Микола Цегельський, екс. сотр. в Сороці, дек.
Грималів. — Ч. 6548: Йосиф Побережний, завід. в Колодіївці,
дек. Скалат. — Ч. 6939: Юрій Малий, сотр. з правом управи
в Сновичу, дек. Поморян. — Ч. 6906: Микола Чировський, завід.
в Серетці, дек. Залоз. — Ч. 6784: Антін Панчак, завід. в Бе-
режницях, дек. Стрий. — Ч. 6861: Іван Березюк, завід. в Незна-
нові, дек. Камінка струм. — Ч. 6783: Василь Пришляк, зав.
в Підгірцях, дек. Олесько. — Ч. 6782: Євген Шанковський, завід.
в Лецівці, дек. Перегінсько. — Ч. 7097: Іван Денис Целевич,
сотр. в Плаучи малій, дек. Зборів. — Ч. 7097: Володимир Тимяк,
завід. в Чижикові, дек. Винники. — Ч. 7004: Роман Сорокевич,
завід. в Гриневі, дек. Бібрка. — Ч. 7026: Петро Барановський,
завід. в Долиничах, дек. Стріліська. — Ч. 7370/6: Гайдукевич
Йосиф, експ. сотр. в Зарубинцях, дек. Скалат. — Ч. 7370: Стець

Стефан, експ. сотр. в Лошневі, дек. Микулин. — Ч. 7489: Василь Прихідко, завід. в Оплицьку, дек. Лопатин. — Ч. 7563: Стефан Смачило, експ. зав. в Коростові, дек. Скільського. — Ч. 7597: Ізидор Сохоцький, завід. в Гаях, дек. Винницького. — Алексевич Йосафат, завід. в Дідущицях мал., дек. Долина. — Лопатинський Євген, зав. в Гозієві, дек. Болехів. — Гураль Іван, завід. в Ілзві, дек. Миколаїв. — Косоліч Микола, завід. в Волцнові, дек. Жидачів. — Королик Іван, сотр. в Камінці струм — Ленько Мик. завід. в Липовицях, дек. Перегинсько. — Левицький Корн., зав. в Розгірчу, дек. Любінці. — Кубарич Ілія, завід. в Чепелях. — Д-р Сампара Стеф., сотр. в Довгій кам. — Циганенко Петро, завід. в Сливках. — Зелінський Микола, сотр. в Яричові.

**Конкурс на опорожненні парохії з речинцем
до 15. XII. 1927.**

1. Тростянець, дек. Бережанського. 2. Гринів, дек. Бобрецького. 3. Пляків, дек. Бобрецького. 4. Гозів, дек. Болехівського. 5. Висоцько, дек. Брідського. 6. Рожнів, дек. Брідського. 7. Суходолі, дек. Брідського. 8. Красне, дек. Буського. 9. Гаї, дек. Винницького. 10. Чижиків, дек. Винницького. 11. Медина, дек. Войнилівського. 12. Перевозець, дек. Войнилівського. 13. Полоничі, дек. Глинського. 14. Скрипів, дек. Глинського. 15. Дідущиці малі, дек. Долинського. 16. Любін, дек. Долинського. 17. Волцнів, дек. Жидачівського. 18. Баличі нагірні, дек. Журавенського. 19. Вертелка, дек. Залозецького. 20. Кутине, дек. Залозецького. 21. Ратинь, дек. Залозецького. 22. Серетець, дек. Залозецького. 23. Шишківці, дек. Залозецького. 24. Котузів, дек. Зарван. 25. Кабарівці, дек. Зборів. 26. Плісняни, дек. Зборів. 27. Плугів, дек. Золочів. 28. Грабівка, дек. Калуш. 29. Купчинці, дек. Козлів. 30. Таурів, дек. Козлів. 31. Оплицько, дек. Лопатин. 32. Станиславчик, дек. Лопатин. 33. Стремільче, дек. Лопатин. 34. Лукавиця ниж., дек. Любінці. 35. Розгірче, дек. Любін. 36. Труханів, дек. Любін. 37. Козівка, дек. Микул. 38. Желехів, дек. Мият. 39. Якимів, дек. Мият. 40. Нараїв, дек. Нараїв. 41. Воля Вел., дек. Микол. 42. Ілів, дек. Микол. 43. Пальчинці, дек. Новосел. 44. Шили, дек. Новосел. 45. Білківці, дек. Озерян. 46. Городище, дек. Озерян. 47. Мшанець, дек. Озерян. 48. Підгірці, дек. Олесько. 49. Гарбузів, дек. Олів. 50. Лопушани, дек. Олів. 51. Манайв, дек. Олів. 52. Тростянець вел., дек. Олів. 53. Вільхівка, дек. Перегинсько. 54. Лепівка, дек. Перегинсько. 55. Липовиця, дек. Перегинсько. 56. Сливки, дек. Перегинсько. 57. Суходіл, дек. Перегинсько. 58. Плетеничі, дек. Перемишляни. 59. Утіховичі, дек. Перемишляни. 60. Голубиця, дек. Підкамен. 61. Панасівка, дек. Підкамен. 62. Пеняки, дек. Підкамен. 63. Чепелі, дек. Підкамен. 64. Синьків, дек. Радохів. 65. Камінь, дек. Рожнітів. 66. Рівня, дек. Рожнітів. 67. Колодівка, дек. Скалат. 68. Гребенів, дек. Сколе. 69. Козьова, дек. Сколе. 70. Коростів, дек. Сколе. 71. Корчин, дек. Сколе. 72. Оравчик, дек. Скол. 73. Підгородці, дек. Сколе. 74. Сопіт, дек. Сколе. 75. Ямельниця, дек. Сколе. 76. Бережниця, дек. Стрий. 77. Задвіре, дек. Глинян. 78. Дичків, дек. Терноп.

79. Либохора, дек. Тухлян. 80. Плаве, дек. Тухлян. 81. Смерже, дек. Тухлян. 82. Хашоване, дек. Тухлян. 83. Яликовате, дек. Тухлян. 84. Виписки, дек. Унів. 85. Слобода бол., дек. Болех. 86. Соснів, дек. Зарван. 87. Витвиця, дек. Болех. 88. Лука, дек. Галицьк. 89. Жуків, дек. Бережани.

ПОМЕРЛИ:

- о. Кузьма Волод. Ем., парох Плугова, дня 9. червня 1927.
- о. Потопник Іван, парох Княжого, дня 30. червня 1927.
- о. Соневицький Вол., сотр. в Плаучі, дня 3. лип. 1927.
- о. Василь Дуда, завідувач Лепівки, дек. Перегинськ. дня 5. серпня 1927.
- о. Амвросій Рибак, парох Соснова, дек. Зарваниця, дня 26. жовтня 1927.

Душі їх поручається молитвам ОО. Собратів.

Львів, дня 14. листопада 1927.

ВІД ГР. КАТ. МИТР. ОРДИНАРІЯТУ.

о. Михайло Яцковський,
канцлер.

о. Александер Бачинський,
ген. вікарій.

Наказом Митроп. Ординаріату.

З друкарні Вид. С-ки „Діло“, Львів.

